

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நம்பெருமாள் விஜயம்

(மலர் - 9)

Nov 2007

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
“ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்” க. ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்கனே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப் பொருள்கள் முன்னமே கைக் கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப் பொருளும் கொண்டாரே.

அடியேன் உரை

இந்த மாதம், மிகவும் நல்ல மாதம் என்றே கூறப்படவேண்டும். காரணம் நம்பெருமானுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய இரண்டு ஆசார்யர்களின் திருநகூதரங்கள் இந்த மாதத்தில் வருகின்றன. இவர்களில் ஒருவர் நம்பெருமானைக் காப்பாற்றினார், மற்றொருவர் நம்பெருமானுக்கு ஈடு வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். இவர்கள் யார் என்பது உங்களுக்கே புரிந்திருக்கும்.

நம்பெருமானை முகலாயர்களின் பிடயில் இருந்து காப்பாற்றி, அந்த முயற்சியில் தன்னுடைய உடல் நலத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல், அரங்கனைக் காப்பதே தமது பணி என்று இருந்தவர் ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் ஆவார். நம்பெருமானுக்காக, தனது இன்னுயிரைத் த்யாகம் செய்த பெருவள்ளல் இவர் ஆவார். இவரது திருநகூதரம் ஐப்பசி திருவோணம் (16.11.2007) ஆகும்.

நம்பெருமாள் தன்னுடைய ஒரு வருட கால உற்சவங்கள் அனைத்தையும் நிறுத்தி, இவருடைய ஈடு காலக்ஷேபத்தை அனுபவித்து மகிந்தான். இறுதியாக இவரைத் தனது ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் வைத்து, ஒரு தனியனும் அருளிச்செய்து சென்றான். இப்படிப்பட்ட புகழ் கொண்ட ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகளின் திருநகூதரம் ஐப்பசி மூலம் (13.11.2007) ஆகும்.

மேலும், இந்த இதழுடன் திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான் ப்ரபந்தத்திற்கு, ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யானங்களுக்கான அடியேனின் எளிய தமிழ் விளக்கங்கள் நிறைவு பெற்றது. இது தனியாக ஒரு நூலாக இணையதளத்தில் வைக்கப்படும் (விவரங்களை ஓரிரு நாள்களில் தெரிவிக்கிறேன்). அடுத்த இதழிலிருந்து, நம்பெருமானின் திருவுள்ளமாக, அரங்கனைத் தவிர மற்ற யாரையும் பாடேன் என்றிருந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரின், மனதை உருக்கும் ப்ரபந்தமான திருமாலை வெளிவர உள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவிக்கிறேன்.

ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்ப்பணம் ... வாஸுதேவம் ஸர்வம்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன்

க. ஸ்ரீதரன்

உட்பொதிவு

1. ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம்
2. ஸ்ரீபாஷ்யம்
3. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
4. முமுகூப்படி
5. சிறிய திருமடல்
6. அமலனாதிபிரான்
7. ஸ்வாமி பிள்ளைளலோகாசார்யர், ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி சமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் (பகுதி - 9)

81. ஸ்ரீரங்கேச இஹ சர்ம நிர்மித்தாம்
ஆதாம்ர அதர பத பாணி வித்ரும: ந:
காவேரீ லஹரி கர உபலால்யமாந:
கம்பீர அத்புத: இவ தர்ணக: அர்ணவஸ்ய

பொருள் - நன்றாகச் சிவந்து காணப்படும் திருவதரம், திருவடிகள், திருக்கரங்கள் கொண்டவன், பவழங்களை இவனுக்குச் சீராகக் கொண்டு வரும் திருக்காவேரி தனது அலைகளால் தாலாட்டியபடி உள்ளவன், மிகவும் கம்பீரமான திருமேனி கொண்டவன், கடலின் குட்டி போன்று உள்ளவன் - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாள் நமக்கு திருவரங்கத்தில் சகல நன்மைகளையும் அளிக்க வேண்டும்.

82. ஸிஞ்சேத் இமம் ச ஜநம் இந்திரயா தடித்வாத்
பூஷாமணி த்யுதிபி: இந்த்ர தனு: ததாந:
ஸ்ரீரங்கதாமநி தயாரஸ நிர்ப்பர த்வாத்
அத்ரௌ சயாளு: இவ சீதள காளமேக:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்ற மின்னலைக் கொண்டுள்ளது, தன்னுடைய திருவாபரணங்களில் உள்ள இரத்தினக் கற்களில் மூலம் வெளிப்படும் ஒளிக்கதிர்களை இந்த்ரவில் போன்று உடையது, க்ருபை என்னும் நீர் நிரம்பியதாக உள்ளது, திருவரங்கம் என்னும் மலை மீது இளைப்பாறிக் கொண்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட மழைக்கால மேகமான பெரியபெருமாள் என் மீதும் தனது க்ருபை என்னும் நீரைப் பொழிவானாக.

83. ஆ மௌலி ரத்ந மகராத் புநரா ச பத்ப்யாம்
தாம க்ரம உந்நமத் உதார மநோஹர அங்கம்
ஸ்ரீரங்க சேஷ சயநம் நயநை: பிபாம:
பச்யத் மந: ப்ரவணம் ஓகம் இவ அம்ருதஸ்ய

பொருள் - திருமுடியில் இரத்தினமானது மகர வடிவில் இழைக்கப்பட்டுள்ளது. அது முதல், திருவடிகள்வரை உள்ள பல அவயவங்களும் (உடல் உறுப்புகள்) தேஜஸ்ஸினால் மிகவும் உயர்ந்து விளங்குகின்றன, இவனது உதார குணத்தை வெளிப்படுத்துவது போன்று பரந்து உள்ளன, காண்பவர்களின் கண்களுக்கு இன்பம் அளிப்பதாக உள்ளன. தன்னை வந்து வணங்குபவர்களின் மனதில் இவன் அமிர்த வெள்ளமாக தேங்கி நின்று விடுகிறான். இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாள் என்னும் அமிர்த வெள்ளத்தை நாம் நமது கண்களால் வாரிப் பருகுவோமாக.

84. அரவிந்திதம் அங்க்ரி பாணி வக்தரை: அபி
தாபிஞ்சிதம் அஞ்சித அங்க காந்த்யா
அதரேண ச பந்துஜீவிதம் ஸ்ரீ: நியதம்
நந்தநயேத ரங்கசந்த்ரம்

பொருள் - இவனது திருவடிகள், திருக்கரங்கள் மற்றும் திருமுகம் ஆகியவை தாமரை மலர் மலர்ந்தது போன்று உள்ளன. இவனது அழகான திருமேனி நோய் தீர்க்கும் பச்சிலை மரம் போன்று உள்ளது. இவனது திருவதரம் பந்துஜீவ மலர் போன்று உள்ளது. இவனும் சந்த்ரன் போன்று குளிரந்து உள்ளான். இப்படிப்பட்ட

பெரியபெருமாளை ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஒரு நந்தவனம் என்று எண்ணி விளையாடுவாள் போலும்.

85. அந்யோந்ய ரஞ்ஜக ருச: அனுபமாந சோபா:
திவ்ய ஸ்ரக் அம்பர பரிஷ்கரண அங்கராக:
ஸம்ஸ்பர்சத: புலகிதா இவ சிம்மயத்வாத்
ரங்கேது காந்திம் அதிகாம் உபப்ரும்ஹயந்தி

பொருள் - பெரியபெருமாள் திருமேனியில் உள்ள வைஜயந்தி மாலை, பட்டுப்பீதாம்பரம், திருவாபரணங்கள், சாத்துப்படி போன்றவை ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியதாக, ஈடில்லாத ஒளியை வீசியபடி உள்ளன. இவை பெரியபெருமானின் திருமேனி தொடர்பு பெற்றதன் காரணமாக, மயிரக்கூச்சல் எடுக்கப்பட்டவை போன்று, பெரியபெருமானின் திருமேனியின் ஒளியை மேலும் அதிகமாக்குகின்றன.

86. த்ருத கனகஜகிரி பரிமிலத் உததி ப்ரசலித லஹரிவத் அஹமஹமிகயா
ஸநயதி ஜனம் இமம் அபஹரதி தம: ப்பணிசய மரகதமணி கிரணகண:

பொருள் - ஆதிசேஷன் மீது சுகமாக சயனித்துள்ள மரகதமணியைப் போன்ற பெரியபெருமானின் திருமேனியிலிருந்து ஒளியானது வீசுகிறது. அந்த ஒளியானது பொன்னாலான மலை ஒன்று உருகி, ஸமுத்திரத்தின் அலைகள் போன்று ஓடி வருகிறது. அவனை என்னிடம் வந்து என்னை நீராட்டுகின்றன. இதன் மூலம் எனது உள்ளே இருக்கும் அறியாமை என்ற இருளை அகற்றுகின்றன.

87. போகீந்த்ர நி:ச்வலித ஸௌரப வர்த்திதம் ஸ்ரீ
நித்ய அனுஷக்த பரமேச்வரபாவ கந்தி
ஸௌரய்யம் ஆப்லுத திசா அவதி ரங்கநேது:
ஆநந்த ஸம்பதி நிமஜ்ஜயதே மநாம்ஸி

பொருள் - எப்போதும் சயனித்துள்ள ஆதிசேஷனின் முச்சுகக் காற்றிலிருந்து வெளிப்படும் நறுமணம், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நித்ய சேர்க்கையால் ஏற்படும் ஸர்வேச்வரத்வம் என்னும் நறுமணம் - இப்படியாக அனைத்துத் திசைகளையும் தனது எல்லையாக உடைய பெரியபெருமானின் திருமேனியிலிருந்து நறுமணம் வெளிப்படுகிறது. இந்த பரிமளமானது, அவனை வணங்கி நிற்பவர்களை மிகுந்த ஆனந்தம் என்ற செல்வத்தில் முழுக வைக்கிறது.

88. ரங்கபர்த்து: அபி லோசநசர்ச்சாம் ஸாஹஸ ஆவலிஷு லேகயமாநம்
புஷ்பஹாஸ: இதி நாம துஹாநம் ஸௌகுமார்யம் அதிவாங் மநஸம் ந:

பொருள் - பெரியபெருமானின் அடியார்கள் அவனை வணங்குவதற்காக உற்று நோக்குகிறார்கள். இதனால் புஷ்பஹாஸ - மலர்போன்றதான அவனுடைய திருமேனி வாடிவிடுகிறது (நம் கண் பார்வை மூலமே, அந்தப் பார்வையின் உறுத்தல் தாங்க இயலாமல் அவனது மென்மையான திருமேனி வாடுகிறது). இப்படியாக அவனது ஸௌகுமார்யம் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட அவனது மென்மையானது வாக்கினாலும், மனதினாலும் எண்ணிப்பார்க்க இயலாமல் உள்ளது. இதனை நான் எவ்விதம் துதிப்பேன்?

89. ஏகைகஸ்மிந் பரம் அவயவே அநந்த ஸௌந்தர்ய மக்நம்
ஸர்வம் த்ரக்ஷயே கதம் இதி முதா மா மதா மந்தசக்ஷு:
த்வாம் ஸௌப்ராத்ர வ்யதிகர கரம் ரங்கராஜ அங்க காநாம்
தத் லாவண்யம் பரிணமயிதா விச்வபாரீண வருத்தி.

பொருள் - (பட்டர் தனது திருக்கண்களிடம் கூறுகிறார்) எனது முடக்கண்களே. பெரியபெருமானின் ஒவ்வொரு அவயவமும் எல்லையற்ற அழகுடன் உள்ளனவே. அவை ஒவ்வொன்றிலும் நான் (கண்கள்) முழுகியபடி உள்ளேனே. இப்படி உள்ள நான் எவ்விதம் அவனது அனைத்து அவயவத்தையும் அனுபவிப்பேன் - என்று வீணான சந்தேகம் கொள்ளாதே. அவனுடைய ஸௌந்தர்யம் என்பது உன்னை இவ்வாறு செய்துவிட்டாலும், அவனுடைய லாவண்யம் என்னும் தன்மை, உன்னை அவனது அவயவங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக அனுபவிக்கும்படிச் செய்துவிடும்.

90. வபு: மந்தாரஸ்ய ப்ரதமகுஸூம உல்லாஸ ஸமய:
கூமா லக்ஷ்மீ ப்ருங்கி ஸகலகரண உங்மாதந
விகாஸ: ஸௌந்தர்ய ஸ்ரஜி ரஸிகதா சீது களக:
யுவத்வம் ரங்கேந்தோ: ஸீரயதி நித்யம் ஸூபகதாம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் யௌவநம் எவ்விதம் உள்ளது தெரியுமா? அவனது திருமேனி என்னும் கற்பகமரம் முதல் மலரை அரும்பவிடும் பருவம் போன்று உள்ளது, பெரியபிராட்டி மற்றும் பூமிப்பிராட்டி என்னும் இரண்டு வண்டுகளின் அனைத்து புலன்களையும் இவன் மீது பித்துப்பிடிக்க வைக்கும் தேன் போன்று உள்ளது, மிகவும் அழகான மலர் மாலையில் காணப்படும் மலர்ச்சி போன்று உள்ளது - இப்படியாக பெரியபெருமானின் யௌவநம் என்பது நித்யமாக இருந்துகொண்டு, அனைத்து ஸௌபாக்யத்தையும் பரப்பியபடி உள்ளது.

ஸ்ரீபராசரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்

.. .. தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீபாஷ்யம் (பகுதி - 9)

3-2-20 வருத்திஹ்ராஸபாக்த்வம் அந்தர்பாவாத் உபய ஸமஞ்ஜஸ்யாத் ஏவம் தர்சநாத் ச

பொருள் - சூரியன் போன்ற உதாரணம் மூலம் அனைத்தின் உள்ளே இருக்கும் ப்ரஹ்மம் சுருங்குவதும் விரிவதும் கிடையாது என்பதே விளக்கப்பட்டது. உதாரணங்கள் பொருந்த இவ்விதமே பொருள் கொள்ள வேண்டும். இதனையே நாம் காண்பதாலும் ஆகும்.

ஸித்தாந்தம் - (கடந்த சூத்திரத்தில் உள்ள பூர்வபக்ஷத்திற்கு உரியது) சூரியன் சிறிய நீர் நிலை, பெரிய நீர் நிலை ஆகியவற்றில் சிறிய பிம்பம், பெரிய பிம்பம் என்று தோன்றினாலும், அதன் உண்மையான அளவு மாறுபடாமல் உள்ளது. அது போன்று, பூமி முதலான பொருள்களில் ப்ரஹ்மம் உள்ளபோதிலும், சுருங்குவது-விரிவது போன்ற அந்தப் பொருள்களின் மாற்றங்களால் ப்ரஹ்மம் மாறுபாடு அடைவதில்லை. இதனை விளக்கவே சூரியன் பற்றிய உதாரணம் கூறப்பட்டது.

இதனை எவ்விதம் கூறினீர்கள்? ஆகாயம், சூரியன் ஆகிய இரு உதாரணங்கள் பொருந்துவதற்கு இவ்விதமே பொருள் கொள்ளவேண்டும். இதனை விளக்குவோம். சூத்திரம் 3-2-18-இல் எடுக்கப்பட்ட யாஜ்ஞவல்க்யஸம்ருதி வரிகள்:

- ஆகாசம் ஏகம் ஹி யதா கடாதிஷு ப்ருதக் பவேத - ஒன்றாக உள்ள ஆகாயம் (வெற்றிடம்) எவ்விதம் குடம் போன்று பலவற்றில் தனித்தனியாக உள்ளதாகத் தோன்றுகிறதோ, அது போன்று பரமாத்மாவும் பல பொருள்களில் காணப்படுகிறான்.
- ஜலாதாரேஷு இவ அம்சமாந் - நீர் நிலைகளில் சூரியன் (அம்சமாந்) உள்ளது போன்று பரமாத்மா பலவற்றிலும் உள்ளான்.

இந்த இரண்டு உதாரணங்களும் பொருந்தவேண்டும் என்றால் பூமி முதலான பல பொருள்களில் இயல்பாகவே உள்ள தோஷங்கள் பரமாத்மாவைப் பாதிப்பதில்லை என்றே கொள்ள வேண்டும் (ஏன்? இரண்டாவது உதாரணத்தில் உள்ளது போன்று, சூரியன் நீர்நிலைகளில் உண்மையாகவே இல்லாதது போல், பரமாத்மாவும் பொருள்களில் உண்மையாகவே இல்லை என்று வைத்துக் கொண்டால், முதல் உதாரணம் பொருந்தாது - காரணம், ஆகாயம் என்பது குடம் போன்ற பொருள்களில் உண்மையாகவே உள்ளது (அதாவது குடங்களில் உள்ள வெற்றிடம்). அது போன்று, பரமாத்மா உள்ளான். முதல் உதாரணம் கூறுவது போன்று பரமாத்மா அனைத்திலும் உண்மையாகவே உள்ளான் என்றால், இரண்டாவது உதாரணம் பொருந்தாமல் போய்விடும் - காரணம் சூரியன் நீர்நிலைகளில் உண்மையாகவே இருப்பதில்லை. ஆக முரண்பாடு ஏற்படாமல் இருக்க, பரமாத்மா அனைத்திலும் உள்ளபோதிலும், அந்தந்த பொருள்களின் தோஷங்கள் அவனைத் தீண்டுவதில்லை என்றே கொள்ளவேண்டும்). ஆகாயமானது கடம் ஒன்றில் இருந்தபோதிலும், கடத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப சுருங்கவோ விரிவதோ இல்லை. இதே போன்று, சூரியன் நீர்நிலைகளில் பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றினாலும், நீர் நிலைகளின் அளவிற்கு ஏற்ப சுருங்குவதோ விரிவடைவதோ இல்லை. இது போன்று, பூமி போன்ற பலவிதமான சேதன-அசேதனப் பொருள்களில் பரமாத்மா உள்ளபோதிலும், அவற்றின் குற்றம்-குறைகள் அவனைத் தீண்டுவதில்லை. சூரியன் முதலானவை போன்று சுருங்குவதும், விரிவதும் அற்றவனாகவே உள்ளான். அனைத்து இடங்களிலும் உள்ளபோதிலும், திருக்கல்யாண குணங்களுடன் கூடியவனாகவே உள்ளான்.

ஆக இங்கு கூறப்படுவது என்னவெனில் - நீர் நிலைகளில் சூரியன் உண்மையாகவே இல்லாமல், அந்த நீர் நிலைகளின் தோஷங்களால் பாதிக்கப்படாமல் உள்ளது. ஆனால் பரமாத்மா உண்மையாகவே அனைத்துப் பொருள்களிலும் உள்ள போதிலும், தோஷம் அற்ற தன்மை கொண்டவனாக உள்ளதால், அந்தப் பொருள்களின் தோஷங்களால் தீண்டப்படாமல் உள்ளான்.

இதனை நாம் அன்றாட வாழ்வில் காண இயலும். ஒரு சில உதாரணங்கள் முற்றிலுமாகப் பொருந்தாவிட்டாலும், ஒரு சில அம்சங்கள் பொருந்தினால் கூட நாம் உதாரணமாகக் கூறுவதைக் காணலாம். உதாரணமாக - ஸிம்ஹ இவ மாணவ - இந்த மாணவன் சிங்கம் போன்றவன் - என்பதில் மாணவனின் ஆளுந்தன்மை வெளிப்படுவது காண்கிறோம் அல்லவா (சிங்கத்தின் ஒரு தன்மை மட்டுமே இருந்தாலும் சிங்கம் என்று கூறுவது போன்று)?

ஆகவே இயல்பாகவே அஜ்ஞானம் போன்று தோஷங்கள் அற்றவனாக, உயர்ந்த திருக்கல்யாண குணங்களுடன் கூடியவனாக உள்ள பரமாத்மா, பூமி முதலான எந்த இடத்தில் இருந்தபோதிலும், அந்த இடத்தின் தோஷங்கள் அவனைத் தீண்ட வாய்ப்பில்லை.

பூர்வபுகூம் - (இந்த வாதம் ப்ரஹ்மத்திற்கு விக்ரஹ வழிபாடு இல்லை, அதற்குத் திருக்கல்யாண குணங்கள் ஏதும் இல்லை என்று கூறும் அத்வைத வாதமாகும்) ப்ரஹ்மத் உபனிஷத் (2-3-1) - த்வே வாவ ப்ரஹ்மணோ ரூபே முர்த்தம் ச அமுர்த்தம் ச - ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸ்தூலமாகவும் சூக்ஷ்மமாகவும் இரு ரூபங்கள் உண்டு - என்று கூறத் தொடங்கியது. இதன் மூலம் ஸ்தூலமாகவும் சூக்ஷ்மமாகவும் உள்ள பலவற்றையும் ப்ரஹ்மத்தின் உருவம் என்று கூறியது. தொடர்ந்து ப்ரஹ்மத் உபனிஷத் (2-3-6) - தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய புருஷஸ்ய ரூபம் யதா மஹாரஹநம் வாஸ: - இந்தப் பரம்புருஷனுக்கு மிகவும் அழகான மங்களகரமான உருவம் உள்ளது - என்றது. இதன் மூலம் திவ்யமான ரூபம் கூறப்பட்டது. இதனையும் தொடர்ந்து ப்ரஹ்மத் உபனிஷத் (2-3-6) - அதாத: ஆதேச: நேதி நேதி இதி ந ஹ்யதஸ்யமாத் இதி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி - இதுவே உபதேசம் ஆகும், முன்பு கூறிய ஏதும் இல்லை, ப்ரஹ்மத்தைத் தவிர்த்து வேறு ஏதும் இல்லை - என்றது. இங்கு உள்ள - இதி - என்ற பதம் மூலம் சில வரிகளின் முன்பு கூறப்பட்ட ப்ரஹ்ம ரூபங்கள் கூறப்பட்டு (முர்த்தம், அமுர்த்தம், சூக்ஷ்மம், ஸ்தூலம் போன்றவை), அடித்து உள்ள - ந - என்ற பதம் மூலம் இவை அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டன, ப்ரஹ்மம் மட்டுமே உண்மையானது, மற்ற தன்மைகள் அனைத்தும் அந்த ப்ரஹ்மத்தின் மீது ஏற்றி கூறப்பட்ட கற்பனைகளே எனப்பட்டது. இவ்விதம் உபனிஷத் கூறுவதால், ப்ரஹ்மம் எவ்விதம் தோஷங்கள் அற்றது, குணங்களுடன் கூடியது என்று கூறப்பட இயலும்? (அடுத்த சூத்திரம் பதில் தருகிறது).

3-2-21 ப்ரக்ருத ஏதாவத்த்வம் ஹி ப்ரதிஷேததி தத: ப்ரவீதி ச பூய:

பொருள் - முன்பு கூறிய ரூபங்கள் மட்டுமே உடையது ப்ரஹ்மம், என்று கருத்தையே உபனிஷத் நிராகரித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து மீண்டும் திருக்கல்யாண குணங்களைக் கூறத் தொடங்கியது.

ஸித்தாந்தம் - (கடந்த சூத்திரத்தின் இறுதியில் உள்ள பூர்வபுகூத்திற்கு உரியது) - உபனிஷத்தில் உள்ள - நேதி நேதி - என்பது ப்ரஹ்மத்திற்குக் கூறப்பட்ட தன்மைகளை (தோஷங்கள் அற்றவன், திருக்கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவன்) நிராகரித்தது என்று கூறுவது சரியல்ல. இவ்வாறு கூறுவது பைத்தியன் பிடித்தவன் கூறும் சொற்கள் போன்றது ஆகும். ப்ரஹ்மத்தின் தன்மை இத்தகையது என்று கூறிய பின்னர், தகுந்த ப்ரமாணங்கள் இல்லை என்று அதனையே மறுத்துக் கூறுபவர்கள், புத்தி தடுமாற்றம் உடையவர்கள் தவிர வேறு யாராக இருக்க முடியும்? மேலே கூறிய ஆகாயம், அக்னி போன்று சிலவற்றுக்கு மற்ற வழிகளில் ப்ரமாணம் கூற இயலும், ஆனால் அவை ப்ரஹ்மத்தின் தன்மைகளா என்பதற்கு ஆதாரம் கூற இயலாது (உதாரணமாக ஒரு விக்ரஹத்தைக் கண்டு ப்ரஹ்மம் இவ்வளவே என்று ஒரு சிலர் நினைக்கலாம். இதனையே உபனிஷத் நிராகரித்தது). இவற்றைத் தவிர உள்ள மற்ற பொருள்களுக்குப் ப்ரமாணமும் (ஆதாரம்) கூற இயலாது, அவை ப்ரஹ்மத்தின் தன்மைகளா என்றும் கூற இயலாது. அவற்றைப் பற்றிக் கூறாமல் மறுக்கமுடியாது அல்லவோ?

ப்ரஹ்மத்தின் தன்மைகள் இவை இவை என்றும், அவற்றை எந்தவிதமான ப்ரமாணங்களாலும் (வேதங்கள் தவிர) அறிய இயலாது என்றும், அவற்றை மறுக்க இயலாது என்றும் நாம் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கூறினோம். அதே காரணத்தால் - நேதி நேதி - என்று ஸ்ருதி வரியானது ப்ரஹ்மம் என்பது விக்ரஹம் என்பதால் அளவுபட்டது என்பதை மறுக்கிறது என்றும், ப்ரஹ்மம் எல்லை அற்றது என்றும், இங்கு கூறிய தன்மைகளால் மட்டுமே ப்ரஹ்மத்தை அளவிட இயலாது என்றும் கூறிகிறோம். இங்கு கூறப்பட்ட தன்மைகள் (விக்ரஹம்) போன்றவையே மறுக்கப்படுவதை - இதி - என்று பதம் உணர்த்துகிறது. இந்த மறுப்பைத் தொடர்ந்து, ப்ரஹ்மத்தின் உயர்ந்த கல்யாணகுணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இதனை ப்ரஹ்ம உபனிஷத் (2-3-6) - ந ஹி ஏதஸ்மாத் இதி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி அத நாமதேயம் ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாம் ஏஷ ஸத்யம் இதி - ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது வேறு ஏதும் இல்லை, இந்த ப்ரஹ்மம் ஸத்யத்திற்கும் ஸத்யம் எனப்பட்டது, ப்ராணன் எனப்படும் ஜீவன் மாற்றம் அடையாமல் உள்ளதால் ஸத்யம் எனப்படுகிறான், ஸத்யமான ஜீவனைக் காட்டிலும் ப்ரஹ்மம் ஸத்யமானது - என்று கூறியது.

ஆக இதன் கருத்து என்னவெனில் - எந்த ஒரு ப்ரஹ்மம் இங்கு கூறப்பட்டதோ, அந்த ப்ரஹ்மத்தை விட ஏதும் உயர்ந்தது இல்லை. ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம், உயர்ந்த கல்யாண குணங்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பொருள் வேறு ஏதும் இல்லை. இத்தகைய ப்ரஹ்மம் ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் என்று பெயர் பெற்றது. இதனை விளக்குவோம். ப்ராணன் என்பதன் மூலம் ஜீவன் உணர்த்தப்படுகிறான் - காரணம் ப்ராணனுடன் உள்ள தொடர்பால் ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஜீவன்கள், ஆகாயம் முதலானவற்றைப் போன்று மாற்றம் அடையாமல் உள்ளதால் ஸத்யம் எனப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட ஜீவன்களைக் காட்டிலும், உயர்ந்தவன் பரமபுருஷன் ஆவான். கர்மதொடர்பு காரணமாக ஜீவன்களுக்கு ஞானம் சுருங்குவதும், விரிவடைவதும் ஏற்படும். ஆனால் பாவங்களால் தீண்டப்படாத பரமபுருஷனுக்கு, இந்த இரண்டு மாற்றங்களும் இல்லை. எனவே இவன் அவர்களைக் காட்டிலும் மேலான ஸத்யம் எனப்பட்டான். ஆக இப்படியாக ப்ரஹ்மத்தின் கல்யாணகுணங்கள் தொடர்ந்து கூறப்பட்டன. எனவே - நேதி நேதி - என்பதன் மூலம் இந்தக் கருத்து (ப்ரஹ்மத்திற்கு குணங்கள் உண்டு போன்றவை) மறுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ப்ரஹ்மம் தாழ்வுகளால் தீண்டப்படாதது, கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தது என்பதே உறுதியாகிறது.

ப்ரஹ்மம் என்பது சாஸ்திரம் தவிர மற்ற எந்த ஒரு ப்ரமாணத்தாலும் அறிய இயலாது. எனவே அதற்கு உருவமாக விக்ரஹம் முதலானவற்றை உபனிஷத்தே கூறிவிட்டு, பின்னர் - நேதி நேதி - என்று தானே அவற்றைத் தள்ளுபடி செய்வது பொருந்தாது. ஆகவே உபனிஷத்தில் - ப்ரஹ்மத்தின் அளவு அந்த விக்ரஹத்தின் அளவு மாத்திரமே - என்பதையே தள்ளுபடி செய்கிறது என்று கூறப்பட்டது. இத்தகைய ப்ரஹ்மம் என்பதை சாஸ்திரம் நீங்கலாக வேறு எதனையும் ப்ரமாணமாகக் கொண்டு அறிய இயலாது என்று கூறத் தொடங்குகிறார்.

3-2-22 தத் அவ்யக்தம் ஆஹ ஹி

பொருள் - மற்ற எந்தப் ப்ரமாணத்தாலும் அறிய இயலாது என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

பாஷ்யம் - சாஸ்திரம் தவிர மற்ற ஏதும் ப்ரஹ்மத்திற்குப் ப்ரமாணமாக இயலாது. இதனைக் கீழே உள்ள உபனிஷத் வரிகள் உணர்த்துகின்றன:

- கட உபநிஷத் (6-9) - ந ஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூபஸ்ய ந சகூஷா பச்யதி கச்ச ந ஏநம் - இந்தப் ப்ரமாத்மா கண் பார்வையில் அகப்படாதவன், இவனைக் கண்கள் கொண்டு யாரும் காண இயலாது.
- முண்டக உபநிஷத் (3-2-8) - ந சகூஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா - கண்களாலும், வாக்காலும் உணர இயலாதவன்

இதனை மேலும் ஒரு சூத்திரம் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

3-2-23 - அபி ஸம்ராதநே ப்ரத்யக்ஷானுமாநாப்யாம்

பொருள் - பக்தி என்ற உபாசனம் கொண்டு மட்டுமே பரஹ்மத்தை அறிய இயலும். இதனை ச்ருதியும் ஸம்ருதியும் கூறுகின்றன.

பாஷ்யம் - மேலும் அந்தப் பரமாத்மாவிற் கு மகிழ்வு ஏற்படுத்தக்கூடிய ஆழ்ந்த பக்தி மூலம் மட்டுமே அவனை நேரடியாக உணர இயலும், வேறு எதனாலும் அல்ல. இதனை ச்ருதியும் ஸம்ருதியும் பின்வருமாறு கூறுகின்றன:

- முண்டக உபனிஷத் (3-2-3) - நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய: ந மேதயா ந பஹூநா ச்ருதேந யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ் தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தஞாம் ஸ்வாம் - இந்தப் பரமாத்மா ச்ரவணம் (அவனைப் பற்றிக் கேட்பது), மனனம், த்யானம் போன்றவற்றால் அறியப்பட இயலாதவன், இந்தப் பரமாத்மா யார் ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுக்கிறானோ, அவன் மட்டுமே அவனைக் (பரமாத்மாவை) காண இயலும்.
- முண்டக உபனிஷத் (3-1-8) - ஜ்ஞாந ப்ரஸாதேந விசுத்த ஸத்த்வ: ததஸ்து தம் பச்யதி நிஷ்கலம் த்யாய மாந: - தோஷங்கள் அற்ற பரமாத்மாவைத் த்யானம் செய்பவன், ஞானம் என்றே அழைக்கப்படும் பரமாத்மாவின் அருள் பெறுகிறான், தூய்மையான மனம் பெறுகிறான், அவனைக் காண்கிறான்.
- ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை (11-53) - நாஹம் வேதைந் ந தபஸா ந தானேந ச சேஜ்யயா - அர்ஜுனா. என்னை நீ கண்டது போன்று மற்றவர்கள் வேதங்களாலும், தவம், தானம், யாகம் போன்றவற்றாலும் காண இயலாது.
- ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை (11-54) - பக்த்யா த்வந்யயா சக்ய அஹம் ஏவம் விதோ அர்ஜுன ஜ்ஞாதாம் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப - வேறு எதனையும் எதிர்பாராமல் உள்ள பக்தி மூலம் மட்டுமே என்னை உள்ளபடி காண இயலும், அறிய இயலும், என்னில் புக இயலும்.

ஆழ்ந்த பக்தியுடன் கூடிய உபாசனம் என்பதே சூத்திரத்தில் உள்ள ஸம்ராதநே என்று பதம் மூலம் கூறப்பட்டது. இந்த நிலையே அவனுக்கு (பரமாத்மாவுக்கு மகிழ்வு ஏற்படுத்தும் என்று முன்பே கூறப்பட்டது. எனவே ப்ருஹத் உபனிஷத்தில் (2-3-1) உள்ள - த்வே வாவ ப்ரஹ்மண: - இரண்டாக உள்ளது - என்ற வரியானது முன்பு கூறப்படாத முர்த்தம் (விக்ரஹம் போன்றவை), அமுர்த்தம் (உருவம் அற்றது) என்பதை விளக்கவே வந்ததாகும்.

தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

.. .. தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ வேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் (பகுதி - 9)

நித்யர்களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் ஏற்படும் கைங்கர்யம்

அனந்த கருடாதிகளுக்கு அதிகார விசேஷங்களும் ததுசித் கைங்கர்யங்களும் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க, நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தியுண்டென்கிற அர்த்தம் கூடுமோவென்னில் - ஸ்வாமியினுடைய அபிபிராயத்துக்கு ஈடாக தனக்கு அபிமதங்களான கைங்கர்யங்களிலே கிடையாதவை ஒன்றுமில்லாமையாலும், ஓரொருத்தருக்கு வ்யவஸ்திதங்களான கைங்கர்யங்களைத் தாங்கள் அனுஷ்டிக்க வேணுமின்கிற அபிஸந்தி வேறொருத்தருக்குப் பிறவாமையாலும், ஆரேனுமொருவர் அனுஷ்டிக்கும் கைங்கர்யமும் ஸ்வாமிக்குப் ப்ரியமானபடியாலே ததுசித் கைங்கர்யங்களும் ஸர்வருக்கும் ப்ரியமாய் கைங்கர்ய பலமான ப்ரீதியில் வாசியில்லாமையாலும் ஸர்வருக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி உண்டென்கையில் விரோதமில்லை.

விளக்கம் - ஆதிசேஷன், கருடன் முதலான நித்யகுரிகள் ஒரு சில குறிப்பிட்ட பணிகளையும் கைங்கர்யங்களையும் செய்து வருகின்றனர் என்று சொல்வதுண்டு. அப்படியெனின் எம்பெருமானார் கூறும் கருத்தான - நித்யகுரிகளும் முக்தி பெற்றவர்களும் அனைத்து விதமான கைங்கர்யமும் செய்து வருகின்றனர் - என்பது முரணாகி விடுகிறதே. இதற்கு விடை - அவர்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான செயல்களைச் செய்ய எந்தத் தடையும் இல்லை, ஆனால் தங்களில் மற்றொருவர் செய்கின்ற அதே செயலைத் தாங்களும் செய்யவேண்டும் என்ற (போட்டி மனப்பான்மை) எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதே இங்கு கருத்து. மேலும் இவர்களில் யார் எந்தவிதமான கைங்கர்யம் செய்தாலும் எம்பெருமானுக்கு அதனால் உகப்பே உண்டாகும். ஆகவே யாரோ ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு கைங்கர்யத்தைச் செய்வதால், அனைவருக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல், அவர் செய்த கைங்கர்யம் கண்டு மகிழ்வே உண்டாகிறது. இவர்களுக்கு அதனால் உண்டாகும் மகிழ்வில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. ஆகவே அனைவருக்கும் அனைத்து கைங்கர்யமும் உண்டு என்று எம்பெருமானார் கூறுவதில் முரண்பாடு இல்லை.

தர்மபூத ஞானம்

இவ்வாத்மாக்களெல்லாருக்கும் தர்மிஸ்வரூபம் போலே தர்மபூதஞானமும் தர்வ்யமாயிருக்க, இதின் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்து இங்கு அருளிச் செய்யாதொழிந்தது சேதநரென்று எடுத்த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச் சொருகி நிற்கையடியாக.

விளக்கம் - (தர்மபூதஞானம் என்றால் என்ன - ஆத்மா என்பது ஞானமயமானது. அதன் ஸ்வரூபம் என்பது ஞானமே ஆகும். அதே நேரத்தில் ஞானம் என்பதைத் தனது ஒரு தன்மையாகவும் ஆத்மா கொண்டுள்ளது. இந்த ஞானம் தர்மபூதஞானம் என்பதாகும்). அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபம் என்பது ஒரு அடிப்படையாக உள்ளது போன்று, தர்மபூதஞானமும் அடிப்படையாக உள்ளது. இத்தகைய தர்மபூதஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தை இங்கு கூறாமல் விட்டதற்குக் காரணம், சேதநன் என்று கூறும்போது அந்தப் பதத்திலேயே அடங்கி விடுவதால் ஆகும்.

இத்தர்மபூதஞானம் விஷயப்ரகாசதசையிலே ஸ்வாச்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும். இது ஈச்வரனுக்கும், நித்யருக்கும் நித்யவிபுவாயிருக்கும். மற்றும்ளோருக்கு ஸம்ஸாராவஸ்தையில் கர்மானுபுமாக பஹுவித ஸங்கோசவிகாஸவத்தாய் முக்தாவஸ்தையிலே ஏகவிகாஸத்தாலே பின்பு யாவத்காலம் விபுவாயிருக்கும்.

விளக்கம் - இந்த தர்மபூதஞானம் என்பது அந்தந்த ஆத்மாவிற்கு தானாகவே தகுந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டுவிடும். ஸர்வேச்வரனுக்கும் நித்யர்களுக்கும் இது எப்போதும் எங்கும் எல்லாவற்றையும் அறியும் விதமாக பரந்து காணப்படும். ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள மற்றவர்களுக்கு, அவரவர்களின் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப இது சுருங்கியும் விரிவடைந்தும் காணப்படும். முக்தர்களுக்கு இது ஒரு முறை நன்றாக மலர்ந்து, பின்னர் சுருங்காமல் அப்படியே நீடித்து நிற்கும்.

இதுக்கு ப்ரவ்ருத்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், ப்ரயத்நாவஸ்தையிலே சரீராதிகளைப் ப்ரேரிக்கையும், பத்த தசையில் ஸங்கோசவிகாரங்களும், ஆனுகூல்ய ப்ரதீகூல்ய ப்ரகாசமுகத்தாலே போகமென்கிற அவஸ்தையை அடைகையும். போகமாவது தனக்கு அனுகூலமாகவாதல், ப்ரதிகூலமாகவாதல் ஒன்றை அனுபவிக்கை.

விளக்கம் - தர்மபூதஞானத்தின் செயல்பாடு (ப்ரவ்ருத்தி) என்பது என்னவெனில் அனைத்து விஷயங்களையும் உணர்த்துவது (விஷயங்கள் குறித்த ஞானம் ஏற்படுத்துவது), சரீரம் மற்றும் புலன்களை வழி நடத்தவோ அல்லது வழி நடத்த விருப்பமோ கொள்வது, ஸம்ஸார நிலையில் சுருங்கியும் விரிவடைந்தும் இருப்பது, விஷயங்களை அனுபவிப்பதன் மூலம் எது ஏற்கப்படலாம் எது தள்ளப்படலாம் என்று உணர்த்துவது போன்றவை ஆகும். போகம் என்பது எந்தப் பொருள் தனக்கு ஏற்கும், எது ஏற்காது என்று அனுபவத்தின் மூலம் அறிதல்.

ஈச்வரவிபூதியான ஸர்வவஸ்துவுக்கும் ஆனுகூல்யம் ஸ்வபாவமாய் இப்படி ஈச்வரனும் நித்யரும் முக்தரும் அனுபவியாநிற்க, ஸம்ஸாரிகளுக்குக் காலபேதத்தாலும் புருஷபேதத்தாலும் தேசபேதத்தாலும் அல்பானுகூலமாயும் ப்ரதிகூலமாயும் உதாஸநமாயுமிருக்கிற இவ்விபாகங்களெல்லாம் இவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவஸித்தங்களல்ல. இது இவர்களுடைய கர்மங்களுக்கீடாக ஸத்ய ஸங்கல்பனான ஈச்வரன் இவர்களுக்கு பலப்ரதானம் பண்ணினப் ப்ரகாரம்.

விளக்கம் - ஈச்வரனின் விபூதியாக உள்ள அனைத்துப் பொருள்களுமே, அவற்றின் இயல்பாகவே அனைவராலும் ஏற்கப்படும் தன்மையுடனேயே உள்ளன. இவை ஈச்வரனாலும், நித்யகுரிகளாலும், முக்தர்களாலும் ஏற்கும்படியாகவே உள்ளன. ஆனால் ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பொருள்கள் ஒரு சில நேரங்களில், ஒரு சில இடங்களில், ஒரு சிலருக்கு ஏற்கும்படியாகவும், வேறு சில நேரம்-இடம்-மனிதர்களுக்கு ஏற்காதபடியாகவும் உள்ளன. ஆனால் இந்த முரண்பாடு நிறைந்த தன்மைகள், அந்தப் பொருள்களுக்கு இயற்கையாக இருப்பதில்லை. இவ்விதம் ஒரே பொருள் பலருக்குப் பலவிதமாக உள்ளது என்ற நிலை, அவரவர்களின் கர்மம் காரணமாக, ஸர்வேச்வரனின் மாற்ற இயலாத ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுகின்றன.

இக்கர்மபலம் அனுபவிக்கைக்குப் பத்தருக்கு ஸ்வரூபயோக்யதையும், ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டு. ஸ்வரூபயோக்யதை பரதந்த்ரசேதநத்வம். ஸஹகாரியோக்யதை ஸாபராதத்வம். நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் பரதந்த்ர சேதநதையாலே ஸ்வரூபயோக்யதையுண்டேயாகிலும் ஈச்வரநபிமத விபர்தானுஷ்டான மில்லாமையாலே ஸஹகாரியோக்யதை இல்லை. ஈச்வரன் ஸர்வம்ப்ரசாஸிதவாய்த் தானொருத்தருக்கு சாஸநீயனன்றிக்கே நிறகையாலே பரதந்த்ர சேதநத்வமாகிற ஸ்வரூப யோக்யதையுமில்லை. ஸ்வதந்த்ராருதிலங்கனமாகிற ஸஹகாரியோக்யதை யுமில்லை.

விளக்கம் - ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இக்கர்ம பலன்களை அனுபவித்தல் என்பது இயற்கையிலேயும், தங்களுடனேயே உள்ள வேறு சில காரணங்களாலும் ஆகும். அவர்கள் மற்றவருக்கு (ஈச்வரனுக்கு) அடங்கியவர்கள் என்பதால், இவ்விதம் கர்மபலனை அனுபவித்தல் இயற்கையாகிறது. வேறு சில காரணங்கள் எவை என்றால் ஈச்வரனுக்கு எதிரான சில பாவச்செயல்களைச் செய்வது ஆகும். நித்யர்களும், முக்தர்களும் ஈச்வரனுக்கு உட்பட்டவர்கள் என்பதால் அவர்களுக்கும்

இயற்கையாகவே கர்மபலன் அனுபவித்தல் என்பது உண்டு. ஆனால் அவர்கள் ஈசுவரனின் விதிகளை மீறாமல் உள்ளதால், வேறு காரணங்களால் கர்மபலன் அனுபவித்தல் என்ற நிலை அவர்களுக்கு உண்டாகாது. ஈசுவரன் அனைத்தையும் நியமிப்பவனாகவும், யாருக்கும் கட்டுப்பட்டு இல்லாதவனாகவும் இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட கர்மபலனை அனுபவித்தல் என்பது அவனுக்கு இயற்கையாகவே கிடையாது. அவனுக்கு இப்படித்தான் நடக்கவேண்டும் என்ற விதிகளை விதிக்க யாரும் இல்லாததால், மற்ற காரணங்களால் கர்மபலன் அனுபவித்தல் என்பதும் இல்லை.

ஜீவீசுவரரூபமான ஆத்மாக்களெல்லாருடையவும் ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்திமை ஸ்வயம் ப்ரகாசம். இத்தர்மிஸ்வரூப ப்ரகாசத்துக்குப் பத்தருக்குமுன்பட ஒரு காலத்திலும் ஸங்கோச விகாஸங்களில்லை. ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் தர்மபூதஞானம் விஷயப்ரகாசனவேளையிலே ஸ்வாசர்யத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும். ஞானத்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும் தர்மதர்மிகளுக்கு ஸாதாரணம். தர்மபூதஞானத்துக்கு விஷயித்வமேற்றம். தர்மியான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குப் ப்ரத்யக்த்வம் ஏற்றம். ஞானத்வமாவது கஸ்யசித் ப்ரகாசக்த்வம், அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம் வேறொன்றினுடையவாகவுமாம் ஏதேனுமொன்றினுடைய வ்யவஹாரானுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை. ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஞானாந்தரத்தால் அபேகையறத்தானே ப்ரகாசிக்கை. தர்மபூதஞானத்துக்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்ததொன்றைக் காட்டுகை. ஆத்மாக்களுக்குப் ப்ரத்யக்த்வமாவது ஸ்வஸ்திமைபாஸமானத்வம், அதாவது தன் ப்ரகாசத்துக்குத்தான் பலியாயிருக்கை என்றபடி ஏதேனுமொரு வஸ்துவின் ப்ரகாசத்துக்குப் பலியென்கிற ஸாமான்யாகாரத்தைத் தன் ப்ரகாசத்துக்குத் தான் பலியென்று விசேஷித்தவாறே ப்ரத்யக்த்வமாம். இவ்விசேஷமில்லாத வஸ்துவக்கு இஸ்ஸாமான்யமும் இத்தோடு வ்யாப்தமான சேதநத்வமுமில்லை. இத்தர்ம தர்மிகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் நித்யத்வாதி தர்மவிசேஷ விசிஷ்டரூபங்களாலே ஞானாந்தர வேத்யங்களாமாம். தன்னுடைய தர்மபூதஞானம் தனக்கு ஞானாந்தர வேத்யமாம்போது ப்ரஸரணபேதமாதரத்தாலே ஞானாந்தர வ்யபதேசம்.

விளக்கம் - ஜீவன், ஈசுவரன் போன்ற ஆத்மாக்கள் அனைத்தும் இயல்பாகவே தங்களுக்குத் தாங்கள் ப்ரகாசமானவை ஆகும். இவ்விதம் தங்களுக்குத் தங்களே ப்ரகாசமாக உள்ள நிலை என்பது, ஸம்ஸாரிகள் உட்பட யாருக்கும், எக்காலத்திலும் சருங்குவதோ விரிவதோ இல்லை. ஒரு பொருளைக் காண்பிக்கும்போது தர்மபூதஞானம் என்பது தனது ஆத்மாவிற்குப் ப்ரகாசமாகவே உள்ளது. ஆக ஆத்மாவிடமிருந்து இயற்கையாகவே உள்ள ஞானம் (ஸ்வரூப ஞானம்) மற்றும் தர்மபூதஞானம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்னவென்றால், இரண்டுமே மற்ற எதனின் உதவியும் இன்றி ப்ரகாசிக்கக்கூடியவை ஆகும். தர்மபூதஞானத்தின் சிறப்பு என்னவென்றால், பொருள்களை உணர்த்துவது (விஷயித்வம்) ஆகும். ஸ்வரூப ஞானத்தின் சிறப்பு என்னவென்றால் தன்னைத்தானே உணர்த்துவது (ப்ரத்யக்த்வம்) ஆகும். இரண்டிற்கும் பொதுவாக உள்ள ஞானம் என்பது ஒன்றை உணர்த்துவது என்பதாகும். அதாவது, ஞானம் என்பது தன்னைப் பற்றியோ, அல்லது மற்ற ஒன்றைப் பற்றியோ உணர்த்துகிறது, தன் மீதோ அல்லது மற்றவற்றின் மீதோ செயலாற்றவும் வைக்கிறது. ஸ்வயம்ப்ரகாசம் என்றால் தன்னை விளக்க, மற்ற ஏதோ ஒரு ஞானம் அவசியம் இல்லாமல், தானாகவே தன்னை விளங்கவைப்பதாகும். தர்மபூதஞானத்தின் தன்மை என்பது தன்னை அல்லாமல் மற்றொரு பொருளை உணர்த்துவது ஆகும். ஆத்மாக்களின் ஸ்வரூபஞானம் என்பதின் தன்மை தன்னையே உணர்த்துவது ஆகும். எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றி உணர்த்தப்பட்டாலும், அந்த ஞானத்தால் பலனடைவது ஆத்மாவே ஆகும் - இந்த கருத்து பொதுப்படையான ஒன்றாகும். இந்த வரியில் உள்ள - எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றி உணர்த்தப்பட்டாலும் - என்பதில் உள்ள பொருள் என்னும் பொதுவான பதத்தை - ஆத்மா - என்று குறிப்பிட்டுக் கூறினால், தன்னைப் பற்றியே ஆத்மா அறிந்துகொண்டு, அதனால் தானே பலனடைவதாக ஆகிறது அல்லவா? இதுவே ப்ரத்யக்த்வம் என்பதாகும். இது போன்று ப்ரத்யக்த்வம் இல்லாத பொருள் ஏதேனும் உள்ளது என்றால், அந்தப் பொருளுக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் திறன் இல்லை, அப்படிப்பட்ட பொருள் சேதனம் என்று கூற இயலாததாகும். தர்மபூதஞானமும், அந்த ஞானம் உள்ள ஆத்மாவும் தங்களைத் தாங்களே வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் திறன் உள்ளவையாகிலும், சாஸ்த்ரம் மூலமும் இவற்றை வெளிப்படுத்த இயலும். இவ்விதம் சாஸ்த்ரம் மூலமாக

நித்யத்தன்மை முதலானவற்றை விளக்க இயலும். ஆக இவ்விதம் தானே வெளிப்படக்கூடிய தர்மபூதஞானமும், மற்ற ஒரு ஞானம் மூலம் விளக்கப்படலாம், அந்த ஞானம் என்பது தர்மபூதஞானத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகும்.

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

.....தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி சமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

முழுக்ஷுப்படி

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 9)

45. ஆக பிரித்து நிலையிலலை.

அவதாரிகை - கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அனுவதித்துக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும், பிராட்டிக்கும் ஒருகாலும் ப்ருதக் ஸ்திதியில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் - ஆகப் பிரித்து நிலையிலலை - என்று.

விளக்கம் - மேலே கூறப்பட்ட பலவிதமான காரணங்களால் ஸர்வேச்வரனுக்கும் பெரியபிராட்டிக்கும் பிரிவு என்பது எப்போதும் இல்லை என்று அருளிச்செய்கிறார்.

46. ப்ரபையையும், ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும் போலே.

அவதாரிகை - இந்த ப்ருதக்ஸ்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் - ப்ரபை - என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இவ்விதம் ஸர்வேச்வரனும் பெரியபிராட்டியும் எந்தச் சூழலிலும் பிரியாமல் இருப்பதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லாதாப்போலேவும் - என்கை. அநந்யா ராக வேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா, அநந்யா ஹி மயாஸ்தா பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - என்று ப்ரபாப்ரபாவான்களைப் போலே இருவருக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லையென்னுமிடம் இருவர் வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதினே. ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீம்பி பரிமளர்ததிம்ஜிகதிஷு: என்கிற விடத்திலே ஈச்வரனை புஷ்பஸ்தானேயாகவும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்தானேயாகவும் பட்டரருளிச் செய்கையாலே, புஷ்ப பரிமளங்களுக்குப் போலே, இருவர்க்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லையென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம்.

விளக்கம் - ஒளிக்கும், ஒளியை உடைய பொருளுக்கும் பிரிவு இல்லாதது போன்றும், மலருக்கும், அந்த மலரின் நறுமணத்திற்கும் பிரிவு இல்லாதது போன்றும் - எனக்கொள்க. இராமாயணம் (சந்திர காண்டம் 21-16) - அநந்யா ராக வேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா - ஒளிக்கும், அந்த ஒளியை உடைய பொருளுக்கும், மலருக்கும் அந்த மலரின் நறுமணத்திற்கும் பிரிவு இல்லாதது போன்று இராமனிடம் நான் உள்ளேன் - என்று சீதை கூறினாள். இராமாயணத்தில் (யுத்த காண்டம் 121-15) - அநந்யா ஹி மயாஸ்தா பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - சூரியனை விட்டு நீங்காத ஒளி போன்று, சீதை என்னை விட்டுப் பிரியாமல் உள்ளாள் - என்று இராமன் கூறினான். இப்படியாகச் சூரியனையும் அதனுடைய ஒளியையும் போன்று தாங்கள் பிரியவில்லை என்று இருவரும் அவர்களது திருவாக்கினால் கூறியது காண்க. ஸ்ரீகுணரத்னகோசத்தில்(29) - ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீம்பி பரிமளர்ததிம்ஜிகதிஷு - மலருக்கு மேன்மை அளிக்கும் நறுமணம், இந்தக் காரணத்தினால்தான் உண்டாகிறது என்று கூற இயலாது - என பட்டர் அருளிச்செய்தார். இந்த ச்லோகத்தில் நம்பெருமாளை மலராகவும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை நறுமணமாகவும் அருளிச்செய்தார். இதன் மூலம் மலரும், மணமும் போன்று இருவரும் பிரிவதில்லை என்பது விளங்குகிறது.

47. ஆக, இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாய்விட்டது.

அவதாரிகை - இந்த ப்ருதக்ஸ்தித்யபாவத்தை அனுவதித்துக்கொண்டு இச்சேர்த்தியே சேதனர்க்கு உத்தேச்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியே அருளிச் செய்கிறார் - ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாய்விட்டது - என்று.

விளக்கம் - இந்தச் சேர்த்தியை சேதனர்கள் தங்களது குறிக்கோளாகக் கொண்டு உய்வதைக் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - இச்சேர்த்தி உத்தேச்யம் என்கையாலே, இவர்களைத் தனித்தனியே விரும்புகை உத்தேச்யம் அன்று என்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே, அனர்த்தமே பலிக்குமத்தனை. இருவரையும் பற்றினாலிறே ஸ்ரீவீஷ்ணுவாணைப் போலே வாழலாவது.

விளக்கம் - இச்சேர்த்தி உத்தேச்யம் என்று பிள்ளைலோகாசார்யர் கூறுவதால், இவர்கள் இருவரையும் தனித்தனியாக விரும்புவது சரியான முறை அல்ல. பிரித்து விரும்பும்போது ஏற்படுவது என்ன? இராமனை விடுத்து சீதையை விரும்பிய இராவணனின் நிலையும், சீதையை விடுத்து இராமனை விரும்பிய சூர்ப்பணகையின் நிலையும் உண்டாகிவிடும். ஆகவே இருவரையும் சேர்ந்து பற்றும்போது, விஷ்ணன் போன்ற உயர்ந்த வாழ்க்கை கிட்டும்.

48 இதிலே, சதுர்த்தியேறிக்கழியும்.

அவதாரிகை - இனிமேல், இதில் விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் விபக்திதன்னை நிர்த்தேசிக்கிறார் - இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியும் - என்று.

விளக்கம் - இதுவரை ப்ரணவத்தில் உள்ள அகாரத்தின் பெருள் விளக்கினார். இனி அகாரத்தில் உள்ள நான்காம் வேற்றுமையை விளக்குகிறார். (நான்காம் வேற்றுமை என்பது ஒரு பொருள் மற்றதற்காக என்பதை விளக்குவதாகும்).

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தியேறி ஸூபாம்ஸூலுக் இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போம் - என்கை.

விளக்கம் - அகாரத்தில் உள்ள நான்காம் வேற்றுமையானது - ஸூபாம்ஸூலுக் - என்ற சூத்திரத்தின்படி கெட்டிருக்கிறது என்று அறியலாம்.

49. சதுர்த்தியேறினபடியென்? என்னில்.

அவதாரிகை - விபக்த்யந்தரமெல்லாங்கிடக்க இவ்வகாரத்தில் சதுர்த்தி யேறினபடிதான் எங்ஙனே? என்கிற சங்கையை அனுவதிக்கிறார் - சதுர்த்தி யேறினபடியென்? என்னில் - என்று.

விளக்கம் - பல வேற்றுமைகள் உள்ளபோது, அகாரத்தில் நான்காம் வேற்றுமை மட்டுமே கெட்டுள்ளது என்று கூறியது எப்படி? இந்த சந்தேகத்திற்கான விடையை அடுத்த சூர்ணையில் அருளிச் செய்கிறார்.

50. நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே.

அவதாரிகை - அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் - நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே - என்று.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இவ்வகாரம். சதுர்த்த்யந்தமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தி ஏறிற்று - என்கை. இங்ஙன் அன்றாகில், இரண்டுக்கும் ஸங்க்ரஹவிவரணத்வம் ஸித்தியாதிதே.

விளக்கம் - ஓம் என்பதில் உள்ள அகாரமானது, நான்காம் வேற்றுமையுடன் முடியும் நாராயணாய என்னும் பதத்தின் சுருக்கமே ஆகும் (இதில் ஆய என்பது நான்காம் வேற்றுமை - நாராயணனுக்காக). இதே காரணத்தினால், அகாரத்தில் நான்காம்

வேற்றுமை கெட்டுள்ளது என்று கூறலாம். இவ்விதம் கொள்ளவில்லை என்றால், நாராயணாய என்ற பதத்தின் சுருக்கமாக அகாரத்தைக் கொள்ள இயலாது.

51. இத்தால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது.

அவதாரிகை - இத்தாற்சொல்லுகிற அர்த்தம்தான் எது? என்ன அருளிச்செய்கிறார் - இத்தால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது - என்று.

விளக்கம் - நான்காம் வேற்றுமையால் உணர்த்தப்படுவது என்ன? இதற்கான விடையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இதுதான் தாதர்த்யே சதுர்த்தீ ஆகையாலே இச்சதுர்த்தியால் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது - என்கை.

விளக்கம் - இலக்கண நூலில் - தாதர்த்யே சதுர்த்தீ - அதற்காக இது - என்பதே நான்காம் வேற்றுமை எனப்படுகிறது. இதன் மூலம், ஜீவன் ஈச்வரனுக்கு சேஷம் (அடிமை) என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

52. சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற் காண்கிறது என்னில்.

அவதாரிகை - ஸர்வம் பரவசம் துக்கம், ஸேவா ச்வவருத்தி: என்கிற லௌகிக ந்யாயத்தைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை துக்கரூபமாக நினைத்திருக்கும்வர்கள் பண்ணும் ப்ரச்நத்தை அனுவதிக்கிறார் - சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில் காண்கிறதென்னில் - என்று.

விளக்கம் - மனுஸ்மருதியில் - ஸர்வம் பரவசம் துக்கம் - மற்றவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் துக்கம் - என்றும், ஸேவா ச்வவருத்தி - அடிமைத்தனம் நாய்ப்பிழைப்பு - என்றும் கூறப்பட்டதே. இந்த வரிகளை மனதில் கொண்டு, மற்றவர்களுக்கு அடிமைப்படுவதை துயரமாக நினைக்கும் லௌகிகர்கள் கேட்க விரும்பும் கேள்விக்கான பதிலை, அடுத்த சூர்ணையில் அருளிச்செய்கிறார்.

53. அந்த நியமம் இல்லை, உகந்தவிஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகமாகக் காண்கையாலே.

அவதாரிகை - அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் - அந்த நியமமில்லை - என்று தொடங்கி.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, நாடுதன்னிலே பணிமின் திருவருள் இத்யாதிப்படியே அபிமத விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே, சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமாயிருக்குமென்கிற நியமமில்லை - என்கை.

விளக்கம் - நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில் (4-1-5) - பணிமின் திருவருள் - உனக்கு வேண்டுவனவற்றைக் கட்டளை இடு - போன்ற வரிகளின் மூலம், தனக்கு விருப்பமானவர்களிடம் அடிமையாக இருப்பது சுகமே ஆகும் என்று அறியலாம். ஆகவே, அடிமைப்படுதல் என்பது துயரம் ஏற்படுத்தாது.

ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

.. .. தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி சமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த

சிறிய திருமடல்

(பகுதி - 9)

(நீரார் நெடுங்கயத்தை) - இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீரூட்டி, தனக்கு ஒதுங்க நிழலாயிருக்கிற பசுக்களுக்கு நீரூட்ட வேண்டும் ஜலஸம்ருத்தியையுடைய பொய்கையை தூஷித்தானாயிற்று காளியன், தன் ரகூய வரக்கத்தினுடைய ரகூணத்துக்குக் குறைவற வேண்டும் ஜலஸம்ருத்தி காளியனாலே தூஷிதமாயிற்று.

விளக்கம் - (நீரார் நெடுங்கயத்தை) - நாச்சியார் திருமொழியில் - இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீரூட்டி - என்னும்படி, அவ்வழியாகச் செல்லும் பெண்களை வசதியாக அமர்ந்து கொண்டு வம்புக்கு இழுக்க ஏற்றதாக உள்ள மரங்கள் சூழ்ந்ததும், பசுக்களுக்குத் தேவையான நீர் அளிக்கவல்லதும் ஆகிய மடுவில் காளியன் தனது விஷத்தைக் கலந்தான். தன்னால் காக்கப்பட வேண்டிய பசுக்களை, காப்பதற்குத் தேவையான நீரானது காளியனால் மாசுபடுத்தப்பட்டது.

(சென்றலைக்க நின்றுரப்பி) - தன்னோராயிரம் பிள்ளைகளும் தானுமாய்ப் பொய்கையைக் காலாலே உழக்குவது, கல்லைவிட்டு எறிவதாய் ஆர்த்துக்கொள்வதானான். நால்வாயுங் கரைக்கு மேலே நீர்வழியும்படி நின்று உரப்பினானாயிற்று. லங்கையை அடைமதிள் படுத்தி ரகூஸர் தாங்களே புறப்படும்படி பண்ணினாற்போலே. இதுக்குமுன் பண்ணின மௌக்த்யமே போந்திருக்க, அதுக்கு மேலே பண்ணின மௌக்த்யத்தைக் கேட்கலாகாதோ? (ஓராயிரம் பண வெங்கோவியல் நாகத்தை) - காளியனன்று கிடர், பையல் ம்ருத்யுகிடர். (ஓராயிரம் பணம்) - நீண்முடியைந்திலும் நின்று நடஞ்செய்து என்னச்செய்தே ஆயிரம் என்கிறதென்னென்னில், முக்தனான அவன் மேலே காளியன் வந்தானென்னுங்காட்டில் இவளுக்கு ஆயிரமாய்த் தோற்றினபடி.

விளக்கம் - (சென்றலைக்க நின்றுரப்பி) - பெரியாழ்வார் திருமொழியில், தன்னோராயிரம் பிள்ளைகள் - என்னும்படி, ஆயர் சிறுவர்களும் தானுமாகச் சேர்ந்து சென்று, அந்த மடுவைக் காலால் கலக்குவது, கல்லை விட்டு அதில் எறிவது என்ற விளையாட்டுக்கள் புரிந்து, தானாகவே வலியச்சென்று காளியனின் சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டான். அந்த குளத்தில் உள்ள நீரானது, நான்கு கரைகளுக்கும் மேலே வழிந்து செல்லும்படி குளத்தில் நின்று, அதன் நீரைக் கலக்கினான். இலங்கையை சூழ்ந்து கொண்டு அரக்கர்கள் தாங்களாகவே போருக்கு கிளப்பியதைப் போன்று, தானே காளியனின் கோபத்தைக் கிளருவதாக இருக்கையில், இவன் மேலும் செய்ததைக் கேளுங்கள். (ஓர் ஆயிரம் பணம்) - அந்தக் காளியன் வெறும் நாகம் அல்லன். யமனே அந்த உருவில் நின்றான். (ஓர் ஆயிரம் பணம்) - பெரியாழ்வார் திருமொழியில் - நீர் முடி ஐந்திலும் - என்று, காளியனுக்கு ஐந்து தலைகளைக் கூறும் போது, இங்கு கட்டுவிச்சி ஏன் ஆயிரம் தலைகள் என்று கூறவேண்டும்? சூழ்ந்தையான இவனை எதிர்த்துக் காளியன் வந்ததால், அவனது 5 தலைகளும் 1000 தலை போன்று தோன்றியது.

(வெங்கோவியல் நாகத்தை) - இந்த யமனுக்கு வெம்மையை ஊட்டினான் கிடர். (வெங்கோ இயல்) - வெவ்வியானொரு யமனுடைய ஸ்வபாவத்தையுடைய நாகத்தை. (வாராயெனக்கென்று) - முதலிகள் லங்கையை எனக்கு, எனக்கு என்றாற்போலேகிடர். தன்னோராயிரம் பிள்ளைகளும் காளியனை எனக்கு எனக்கு என்று நின்றபடி, அவர்கள் நடுவே எனக்கு வாராய் என்றான். (மற்றதன் மத்தகத்து) - அக்காளியன் பணத்திலே. (சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான்) - பிராட்டி திருமுலைத்தடங்களிலே வைத்துக்கொள்ளும்போது கூசவேண்டும்படியிருக்கிற

திருவடிகளைக் கொண்டு, விஷத்ருஷ்டியான பணத்திலே பாய்ந்தான். வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியிறே.

விளக்கம் - (வெங்கோவியல்) - காளியனுக்கு எமன் கூட ஈடாக மாட்டான் என்பதால் எமனின் தன்மையைக் கொண்ட நாகம் என்று கருத்து. (வாராய் எனக்கென்று) - வானரங்கள் அனைவரும் - இலங்கையை நானே அழிப்பேன், நானே அழிப்பேன் - என்று இராமனிடம் மன்றாடியது போல, கண்ணின் தோழர்கள் அனைவரும் காளியனிடம் - என்னிடம் வா - என்று அழைத்தனர். இவன் அவர்கள் நடுவில் நின்று கொண்டு - என்னிடம் வா - என்றான். (மற்றதன் மத்தகத்து) - அந்தக் காளியனின் படம் எடுத்த தலையிலே. (சீர் ஆர் திருவடியால் பாய்ந்தான்) - பெரியபிராட்டியின் மென்மையான ஸ்தனங்களில் இவன் திருவடிகளை வைத்தால் கூட, அந்தத் திருவடிகள் நோவுபடுமோ என்னும்படி மென்மையான திருவடிகளைக் கொண்டவன், அப்படிப்பட்ட தனது மென்மையான திருவடிகளைக் கொண்டு, விஷம் நிறைந்த பார்வையுடைய காளியனின் தலையில் குதித்தான். திருவாய்மொழியில் - வடிவிணை இல்லா மலர் மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி - என்பது போன்று மென்மையான திருவடிகள்.

(தன் சீதைக்கு நேராவனித்யாதி) பிராட்டியோடு ஸாம்யை யாவேனென்று வந்து சூர்ப்பணகையை விருபையாக்கிவிட அவள் போய் கரன் காலிலே விழ, ஸபரிகரனாய் வந்த கரனை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (தன் சீதை) - ராகவேர்ஹதிவைதேஹீம் தனக்கு உயரஞ்சொல்லிலும் அவளைச் சொல்லித் தன்னைச் சொல்ல வேண்டும்படியிருக்கும் பிராட்டிக்குக்காணும் ஸத்ருசையாவேனென்று வந்தது. (நேராவனென்று) - ஸர்வலக்ஷணத்தாலும் விலக்ஷணையான பிராட்டிக்கு விருபையாயிருக்கிற தான் காணும் ஒப்பாவனென்று வந்தான். (ஓர் நிசாசரி) - பெற்ற தாயோடே சீறுபாறென்று வந்தவள் என்று பிணந்தின்னி என்கிறாள் காணும் இவள். (தான்) - பெருமாளுக்கு மேலான பிராட்டிக்குப் பெருமானோடும் ஒவ்வாத தான் காணும் ஒப்பாவன் என்று வந்தான். (தன் சீதைக்கு நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தானை) - த்ரைலோக்யராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் என்று பெருமாள் தாமும் தம் விபூதியும் ஒரு தட்டுக்குங்கூடப் போராதிருக்கக்காணும், தான் நேராவனென்று வந்தது. (வந்தானை) - பெருமாள்பாடே வந்தவாறே - நான் ஏகதார வ்ரதனாயிருப்பன், அக்ருத விவாஹராயிருக்கிற இளைய பெருமாள் பாடேபோ - என்ன, அங்கே சென்றவாறே, அவர் - நான் தாஸனாயிருப்பன், எனக்கு நீ கடவையானால் நீயும் தாஸியாய் அந்வயிக்குமத்தனையன்றோ? பெருமாள்பாடே சென்றாலன்றோ உனக்குப் பட்டங்கட்டி ஏக ஸிம்ஹாஸநத்திலே இருக்கலாவது - என்ன, அங்கே போவது இங்கே வருவதாய்த் திரிந்தவாறே - இவளன்றோ இதெல்லாம் ஒட்டாதொழிகிறாள் - என்று பிராட்டியுடைய பாடே வந்து - உன்னைத் தின்னுமித்தனை - என்று வீழ.

விளக்கம் - (தன் சீதைக்கு நேராவன்) - தன்னுடைய பிராட்டியுடன் சமமாக இருப்பேன் என்று வந்த சூர்ப்பணகையின் காது முக்குகளை அறுத்தான். அவள் சென்று கரனின் கால்களில் விழுந்தாள். படையுடன் வந்த கரனை அழித்த விதத்தை அடுத்து கூறுகிறது. (தன் சீதை) - இராமாயணத்தில் ராகவே அர்ஹதி வைதேஹீம் - ராகவனுக்கு ஏற்ற சீதை என்னும் படி உள்ள சீதைக்கு ஒத்தவளாவேன் - என்று கூறியபடி சூர்ப்பணகை வந்தாள். (நேராவன் என்று) - அனைத்து லக்ஷணங்களாலும் பெருமை மிகுந்த பிராட்டிக்கு, தான் ஒத்தவள் என்று கூறியபடி கோரமான ரூபம் கொண்ட அவள் வந்தாள். (ஓர் நிசாசரி) - இந்த உலகின் தாயான சீதையிடம் போய் கொண்டு வந்தவள் என்பதால் கட்டுவிச்சி சூர்ப்பணகையை பிணம் திண்பவள் என்று கூறினாள். (தான்) - இராமனை விட உயர்ந்தவள் சீதை, அவளுக்கு எந்த வகையிலும் ஈடாகாத தன்னை, அவளுக்கு ஒப்பவள் என்று கூறி வந்தாள். (தன் சீதைக்கு நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தானை) - இராமாயணத்தில் - த்ரைலோக்ய ராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் - என்று முன்று உலகமும் சீதையின் ஒரு பகுதிக்கு இணையாகாது - என்று அல்லவா கூறப்பட்டுள்ளது? ஒரு தராசில் சீதையை ஒரு தட்டிலும், இராமனுடைய அனைத்து விபூதிகளை மற்றொரு தட்டிலும் வைத்தாலும், சீதையின் தட்டு தாழ்ந்தே இருக்கும். அப்படி உள்ள சீதைக்கு, தான் சமம் என்று சொல்லி வந்தாள். (வந்தானை) - இராமனிடம் அவள் வந்தவுடன் இராமன் அவனிடம் - நான் ஒரே மனைவி என்ற விரதம் பூண்டவன், திருமணம் ஆகாத இலட்சுமணனிடம் நீ செல் - என்றான். இவன் அவனிடம் சென்றான். உடனே இளையவன் இவனிடம் - இராமனுக்கு நான் தாசனாக உள்ளவன், எனக்கு நீ

உரிமையானால் அவனுக்கு அடிமை செய்ய வேண்டும், ஆனால் நீ அவனை மணந்தால் மட்டுமே உனக்கு பட்டம் சூட்டி அவனுக்கு சரிசமமாக இருக்கையில் அமரவிடுவார்கள் - என்று கூறினான். இவ்விதம் இராமனிடமும் இலட்சுமணனிடமும் மாறிமாறி விரட்டப்பட்ட அவள் - இந்த சீதை அல்லவா எனது விருப்பத்தை ஒழிக்கிறாள் - என்று கூறி சீதையிடம் வந்து - உன்னை தின்று விடுகிறேன் - என்று கூறியபடி அவள் மீது பாய முனைந்தாள்.

திருமங்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

.. .. தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நம்பெருமாள் திருவடிகளே தஞ்சம்

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்த

அமலனாதிபிரான் (பகுதி - 9)

8. பரியனாகி வந்த அவுணன் உடல் கீண்ட அமரர்க்கு
அரிய ஆதி பிரான் அரங்கத்து அமலன் முகத்து
கரியவாகிப் புடை பரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரி ஓடி நீண்ட அப்
பெரியவாய கண்கள் என்னைப் பேதைமை செய்தனவே.

பொருள் - மிகுந்த பருமனான உடல் கொண்டு வந்து, ப்ரஹ்லாதனை வருத்திய அசுரனான இரணியனின் உடலைக் கிழித்த எறிந்தவன், ப்ரம்மன் முதலான தேவர்களாலும் அப்போது எளிதில் அணுக இயலாதபடி இருந்தவன், இந்த உலகிற்குக் காரணமாக உள்ளவன் - இப்படிப்பட்டவன் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் சயனித்துள்ள பெரியபெருமாள் ஆவான். அவனுடைய திருமுகத்தில் கறுத்த நிறம் கொண்டு, விசாலமாக, செவ்வரிகள் நிறைந்ததாக, காதுகள் வரை நீண்டு உள்ளதாக, பெருமை பெற்றதாக இருக்கும் அவனது திருக்கண்கள், என்னை அவன் மீது பித்துப் பிடித்தவன் போன்று செய்தன.

அவதாரிகை - திருக்கண்கள் என்னை அறிவுகெடுத்ததென்கிறார்.

விளக்கம் - அவனது திருக்கண்கள் தன்னுடைய அறிவைக் கலக்கியது என்றார்.

வ்யாக்யானம் - (பரியனாகி வந்த) - பகவத் குணங்களை அனுஸந்தித்து நைந்திராமே, சேஷத்வத்தையறிந்து மெலிந்திராமே, ஸர்வேச்வரனை ஆசைப்பட்டுத் தளர்த்தவுடம்பாயொசிந்திராமே. (பரிய) - நரஸிம்ஹத்துக்கும் பிற்காலிக்க வேண்டும்படி இருக்கை. ஊட்டியிட்டு வளர்த்த பன்றி போலே உடம்பை வளர்த்தானித்தனை. (வந்த) - இப்போது தாம் வயிறு பிடிக்கிறார்.

விளக்கம் - (பரியனாகி வந்த) - பெரியபெருமானின் திருக்கல்யாண குணங்களை எண்ணி எண்ணி உடலும் உள்ளமும் கரையாமல் இருந்தவன், தான் அவனுக்கு அடிமைப்பட்டவன் என்பதை அறிந்து உடல் மெலியாமல் உள்ளவன், தனது எஜமானனாகிய அவனைக் கிட்டவேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாகி, அதனால் உடல் இளைக்காமல் உள்ளவன் - இவை அனைத்தும் இரணியனைக் குறிப்பதாகும். (பரிய) - இவனை அழிக்க வந்த நரஸிம்ஹன் கூட இவனது உடல் பருமன் கண்டு சற்று பின்வாங்கும்படி இருந்தவன். நன்றாக உணவு கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட பன்றி போல தனது உடலை வளர்த்தான்.

(அவுணனுடல்கீண்ட) - நரஸிம்ஹத்தினுடைய மொறாந்த முகமும், நாமடிக் கொண்ட உதடும், செறுத்து நோக்கின நோக்கும், குத்தமுறுக்கின கையும் கண்டபோதே பொசுக்கின பன்றி போலே மங்குநாரைக் கிழிக்குமாபோலே கிழித்தபடி.

விளக்கம் - நரஸிம்ஹனின் கோபத்துடன் கூடிய முகம், நாக்கை உள்ளே மடித்துக் கொண்டிருந்த திருவாய், தீயைக் கக்கும்படியான பார்வை, ஒரே அடியில் உயிரை எடுக்கும்படியாக மடித்த திருக்கரம் - இவை அனைத்தையும் கண்டவுடனேயே இரணியன் தீயில் சுட்டு எடுத்த பன்றி போல ஆகிவிட்டான். அப்படி நின்ற அவனை, நீரில் நனைந்து மக்கிய நாரைக் கிழிப்பது போன்று கிழித்தான்.

(அமரர்க்கு அரிய ஆதிப்பிரான்) - தேவர்களுக்கு உத்பாதகனான மாத்தரமே, கையாளனாய் நிற்பது ஆனந்தர்க்கு, சிறுக்கனுக்கு உதவி நிற்கிற நிலை தன்னிலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி நிற்கிற ப்ரதானன். க்வாஹம் ரஜ: ப்ரக்ருதிரீச தமோதிகே அஸ்மிந் ஜாதஸ்ஸுரேதரகுலே க்வ தவானுகம்பா ந ப்ரஹ்மணோ ந ச பவஸ்ய ந வை ரமயா யோ மேர்பித: சிரஸி பத்மகரப்ரஸாத:.

விளக்கம் - (அமரர்க்கு அரிய ஆதிப்பிரான்) - தேவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இவன் அவர்களைப் படைத்ததுடன் விட்டான். ஆனால் தனது அடியார்களுக்கு மட்டுமே ஏவலாள் போன்று உள்ளான். மிகவும் சிறிய வதுடைய ப்ரஹ்மாதனுக்கு ஓடிவந்து உதவிய அவன், ப்ரம்மன் முதலான தேவர்களால் எளிதில் அடைய இயலாதவனாகவே உள்ளான். ஸ்ரீமத் பாகவதம் - க்வாஹம் ரஜ: ப்ரக்ருதிரீச தமோதிகே அஸ்மிந் ஜாதஸ்ஸுரேதரகுலே க்வ தவானுகம்பா ந ப்ரஹ்மணோ ந ச பவஸ்ய ந வை ரமயா யோ மேர்பித: சிரஸி பத்மகரப்ரஸாத: - மிகவும் தாழ்வானதும், தமோ குணத்தில் நிற்பதும் ஆகிய இந்த அசுர குலத்தில், ரஜோ குணம் மேலோங்கி நிற்கும்படி பிறந்த நான் எவ்விடம்? கருணையே வடிவான நீ எவ்விடம்? எனது தலையின் மீது வைக்கப்பட்ட தாமரை போன்ற கைகள் ப்ரம்மனுடையதோ, சிவனுடையதோ, லக்ஷ்மியுடையதோ அன்று. அவர்களைக் காட்டிலும் மேலான உன்னுடையதன்றோ - என்று கூறியது.

(ஆதிப்பிரான்) - தான் முற்கோலி உபகரிக்கும்வன். (பிரான்) - ப்ரஹ்மாதனுக்கு எளியனான நிலையும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அரியனான நிலையும் இரண்டும் தமக்கு உபகாரமாயிருக்கிறது.

விளக்கம் - (ஆதிப்பிரான்) - துயரம் உண்டாவதற்கு முன்பாகத் தான் ஓடி வந்து உதவுபவன். (பிரான்) - ப்ரஹ்மாதனுக்கு மிகவும் எளியவனாக இருந்தான், ப்ரம்மன் உள்ளிட்ட தேவர்களுக்கு அரியவனாக இருந்தான். இந்த இரண்டு நிலைகளுமே தனக்கு உதவியாக உள்ளது என்றார்.

(அரங்கத்தம்மான்) - எல்லார்க்குமுதவும்படி கோயிலிலே வந்து கண் வளர்ந்தருளுகையாலே வந்த சுத்தி ஒருகால் தோற்றிப்போதல், அவதாரம் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போதல் செய்யாமையாலே வந்த சுத்தியாகவுமாம்.

விளக்கம் - (அரங்கத்தம்மான்) - அனைவருக்கும் உதவும் விதமாக, திருவரங்கப் பெரியகோயிலில் வந்து கண்வளர்ந்தான். மற்ற அவதாரம் போன்று வந்து மறைவது போன்று அல்லாமல், நிலையாக இருத்தல்.

(முகத்து) - அவனுடைய முகத்து. (கரியவாகி) - விடாய்த்தார் முகத்திலே நீர்வெள்ளத்தை வெட்டிவிட்டாப் போலேயிருக்கை.

விளக்கம் - (முகத்து) - அவனுடைய திருமுகத்தில். (கரியவாகி) - மிகுந்த தாகம் எடுத்தவன் மீது நீர் வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சியது போன்று.

(புடைபரந்து) - கடலைத் தடாகமாக்கினாப்போலே இடமுடைத்தாயிருக்கை. (மிளிர்ந்து) - திரைவீசிக் கரையாலும் வழிபோகவொண்ணாதிருக்கை. (செவ்வரியோடி) - ஸ்ரீய:பதித்வத்தாலும் வாத்தஸ்யத்தாலும் சிவந்திருக்கை. (நீண்ட) - செவியளவும் அலையெறிகை.

விளக்கம் - (புடை பரந்து) - இவனது திருக்கண்களின் அளவானது, கடலும் ஒரு சிறிய குளமோ என்று தோன்றும்படி பெரிய அளவுடன் இருந்தன. (மிளிர்ந்து) - கரை மீது செல்பவர்களும் நடக்க இயலாதபடி அலை வீசுவது போன்று, இவனை மேலோட்டமாகப் பார்த்துச் சென்றுவிடலாம் என்று வருபவர்களும் தப்பிக்க இயலாதபடி. (செவ்வரியோடி) - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் ஐச்வர்யத்தாலும், நம் மீது உள்ள வாத்தஸ்யம் காரணமாகவும் சிவந்துள்ளது. (நீண்ட) - திருக்காதுகள் வரை அலை வீசுவது போன்றுள்ளது.

(அப்பெரியவாயகண்கள்) - பின்னையும் போக்தாவினளவன்றிக்கே இருக்கையாலே அப்பெரியவாயகண்கள் என்கிறார். இது என்னவொண்ணாதே பரோக்ஷ நிர்தேசம் பண்ணவேண்டும்படியிருக்கை. (என்னை) - பெரியமனிச்சங்கிலிர் நான்.

என்வைதக்த்யத்தைப் பறித்துப் பொகட்டு மெளக்த்யத்தைத்தந்தன. ஒருவன் எய்தத்தை மற்றவனும் எய்யுமாபோலே.

விளக்கம் - (அப்பெரியவாயகண்கள்) - இவ்விதம் பலவாறு விளக்கினாலும் முழுமையாக அனுபவித்துக் கூற இயலாத பொருளாக உள்ளதால் அப்பெரியவாயகண்கள் என்றார். எளிதில் அனுபவிக்கக் கூடிய பொருளாக இருந்தால் இது என்று கூறிவிடலாம். (என்னை) - எதற்கும் மசியாத பெரியமனிதன் என்ற நினைவில் இருந்த என்னை ஒன்றுமில்லாதவனாக்கி. ஒருவன் அம்பு செலுத்தி வீழ்த்திய பொருளின் மீது மற்றொருவன் அம்பு எய்வது போன்று, இவனது திருவாயால் (கடந்த பாசரம் காண்க) வீழ்த்தப்பட்ட என்னை, இப்போது தனது திருக்கண்களால் வீழ்த்துகிறான்.

(பேதைமை செய்தனவே) - ராமரசம்போலே முடிந்து பிழைக்கவொட்டுகிறனவில்லை. இத்தால் நரஸிம்ஹாவதாரத்தின்படியும் இங்கேயுண்டென்கிறார்.

விளக்கம் - (பேதைமை) - இராமனுடைய பாணத்தால் அடிபட்டவன், சிறிது துடித்தாலும், மரணத்தின் மூலம் அவன் துன்பம் நீங்கிவிடும். ஆனால் இக்கண்கள் எனது உயிரைப் போக்காமல் வருத்தி எடுக்கின்றன. இந்தப் பாசரம் மூலம் பெரியபெருமானிடம் நரஸிம்ஹ அவதாரத்தையும் காணலாம் என்றார்.

9. ஆலமா மரத்தின் இலை மேல் ஒரு பாலகனாய்
ஞாலம் ஏழும் உண்டான் அரங்கத்து அரவு இன் அணையான்
கோலம் மா மணி ஆரமும் முத்துத் தாமழும் முடிவில்லது ஓர் எழில்
நீலமேனி ஐயோ நிறை கொண்டது என் நெஞ்சினையே.

பொருள் - மிகவும் பெரிய ஆலமரத்தின் ஒரு சிறிய இலையின் மீது, குழந்தையாகக் கிடந்தான். ஏழு உலகங்களையும் உண்டு, தனது வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டான். இப்படிப்பட்டவன் யார் என்றால் - திருவரங்கத்தில் ஆதிசேஷன் என்ற படுக்கையை மிகவும் இனிமையாகக் கொண்டு கண்வளரும் பெரியபெருமாள் ஆவான். அவனுடைய ஹாரமானது மிகவும் சிறந்த இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்டுள்ளது, அவனது முத்தால் ஆகிய வடம் எல்லையற்ற அழகுடன் கூடியதாக உள்ளது. கருநெய்தல் மலர் போன்ற அவனது திருமேனியானது என்னுடைய நெஞ்சத்தை கொள்ளை கொண்டு, தன்னுடன் எடுத்துச் சென்று விட்டது. ஐயோ. இனி செய்வதென்ன?

அவதாரிகை - ஊழிபூசல்போலே திருமேனியின் நிறமானது எல்லாவற்றையுங்கூடக் கொண்டு வந்து என்னெஞ்சைக் கொள்ளை கொண்டதென்கிறார்.

விளக்கம் - ப்ரளய காலத்தில் அவன் அனைத்தையும் தன்னுள் எடுத்துக் கொண்டது போன்று, பெரியபெருமானின் திருமேனி நிறமானது அவனுடைய பல ஆபரணங்களையும் அவயவங்களையும் தனக்குத் துணையாக அழைத்துவந்து, எனது மனதைப் பறித்துச் சென்றுவிட்டது என்றார்.

வ்யாக்யானம் - (ஆலமாமரத்தினித்யாதி) - பெரிய ஆலமரத்தினுடைய சிற்றிலையிலே யசோதாள் தந்தயமும் பெரியதென்னும்படி அத்வித்யனான பாலனாய். (ஒரு பாலகனாய்) - யசோதாள் தந்தயனான க்ருஷ்ணனும் முரணித்திருக்கும்படி இவனுடைய பால்யம் செம்பால் பாயா நிற்கும்.

விளக்கம் - (ஆலமாமரத்தின் இலைமேல்) - மிகவும் பெரியதான ஆலமரத்தின் சிறிய இலையில். யசோதையின் குழந்தையான க்ருஷ்ணன் கூட இவனை விடப் பெரியவனாக இருப்பான் போல் உள்ளதே என்று காண்பவர் கூறும் விதமாக, இவனைப் போன்று வேறு யாரும் இல்லாத குழந்தையாக. (ஒரு பாலகனாய்) - யசோதையின் புத்திரனான கண்ணன் இவனை விடப் பெரியவன் என்று உணர்த்தும் விதமாக, இவனுடைய இந்தத் தோற்றமானது தாய்ப்பால் பருகும் கைக்குழந்தை போன்றதாக உள்ளது.

(ஞாலமித்யாதி) - சிறு ப்ரஜைகள் புரோவர்த்தி பதார்த்தங்களை எடுத்து வாயிலிடுமாபோலே பூமிப்பரப்புடைய வாயிலே வைத்தானாய்த்து பிள்ளைத்தனம். ப்ரளயத்தில் தன்னகடித கடந்ததோடொக்கும் என்னை அகப்படுத்தினபடியும்.

விளக்கம் - (ஞாலம் ஏழும்) - சிறிய குழந்தைகள் தங்களுக்கு முன்பாக எந்தப் பொருள் கிடந்தாலும் அதனை எடுத்து தனது வாயி வைத்துக் கொள்ளும். அது போன்று இவன், தனக்கு முன்பாக இருந்த அனைத்து உலகங்களையும் தனது திருவாயில் வைத்துக் கொண்டான். சிறு குழந்தையாக உள்ளபோதே தனது சாமர்த்தியம் காரணமாக அனைத்து உலகங்களையும் விழுங்கியது போன்று, என்னைத் தனக்கு அடிமைப்படுத்தினான் (உலகம் விழுங்குவதை விட இது கடினம் என்றார்).

(அரங்கத்தரவினணையான்) - ஸம்ஸார ப்ரளயத்தினின்றும் எடுக்கக் கிடக்கிறபடி. அந்த ஆலிலையில் நின்று இங்கே வரச்சருக்கினவித்தனை காணும். இப்ப்ரமாதத்தோடே கூடின செயலைச் செய்தானென்று பயப்படுமவர்கள் அச்சம் கெடும்படி கிடக்கிறவிடம்.

விளக்கம் - (அரங்கத்து அரவு இன் அணையான்) - ஸம்ஸாரம் என்ற வெள்ளத்திலிருந்து இந்த உலகைக் காப்பாற்றி எடுப்பதற்காக திருவரங்கத்தில் உள்ளான். அந்த ஆலிலையிலிருந்து சறுக்கி ஆதிசேஷன் மீது வந்தது போன்று, இங்கே கிடக்கிறான். இப்படி ஒரு அதி அற்புதமான செயலைச் செய்தவன் இவன், இவனிடம் நாம் செல்ல இயலுமா என்று சிலர் அவனருகில் செல்ல பயப்படக்கூடும். அந்த அச்சம் நீக்கும்விதமாக இங்கு சயனித்துள்ளான்.

(அரவினணையான்) - ப்ரளயத்தில் தன் வயிற்றிலே புகாவிடில் ஜகத்து ஜீவியாதாப்போலே, ஸம்ஸாரிகள் தன்முகத்தே விழியாவிடில் தனக்குச் செல்லாதனபடி.

விளக்கம் - (அரவு இன் அணையான்) - ப்ரளயத்தின் போது உலகங்கள் அனைத்தும் இவன் வயிற்றில் செல்லவில்லை என்றால் இப்போது இருந்திருக்க முடியாது. அதுபோன்று, தன்னை ஸம்ஸாரிகள் காணாமல் இருந்தால், அதனால் தான் வருத்தப்பட்டு கிடப்பவன்.

(கோலமாமணியாரமும்) - அழகியதாய்ப் பெருவிலையனாயிருந்துள்ள ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்ட ஆரமும். (முத்துத்தாமமும்) - முத்துமாலையும். (கோலம்) - இது பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

விளக்கம் - (கோலமாமணியாரமும்) - மிகுந்த விலை உடையது, மிகவும் அழகானது, இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டது, இப்படிப்பட்ட ஹாரம். (முத்துத்தாமம்) - முத்து மாலை. (கோலம்) - நம்பெருமானுடன் உள்ள அழகு.

(முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனி) - அவதி காணவொண்ணாத அழகையுடைய நெய்த்த திருமேனி. (ஐயோ) - பச்சைச்சட்டை உடுத்துத் தனக்குள்ளத்தையடையக்காட்டி எனக்குள்ளத்தையடையக் கொண்டான். (நிறை கொண்டதென்னெஞ்சினையே) - எனக்கு அகவாயில் காம்பீர்யத்தைப் போகவடித்தது.

விளக்கம் - (முடிவில்லது ஓர் எழில்) - எல்லை காண இயலாதபடி அழகையும் ஒளியையும் கொண்ட திருமேனி. (ஐயோ) - தன்னுடைய திருமேனியின் நிறத்தைக் மட்டுமே காட்டி, என்னுடையது என்று நான் நினைத்த என் மனதைக் கொள்ளை அடித்துவிட்டானே. (நிறை கொண்டது) - எனது மனதில் உள்ள அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டான்.

இப்பாட்டால் வடதளசயநமும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே உண்டென்கிறது.

விளக்கம் - இதன் மூலம் ஆலிலை மீது சயனித்த கண்ணின் தன்மைகள் பெரியபெருமானிடம் காணலாம் என்றார்.

10. கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்ட வாயன் என் உள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர் கோன் அணி அரங்கன் என் அமுதினைக்
கண்ட கண்கள் மற்று ஒன்றினைக் காணாவே

பொருள் - மழைக்கால மேகம் போன்று உள்ளவனும், ஆயர்குலத்தில் பிறந்து வெண்ணெய் உண்டவனும், எனது மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவனும், நித்யகுரிகளின் தலைவனும், இந்த உலகிற்கே ஆபரணமாகத் திகழும் திருவரங்கத்தில் சயனித்துள்ளவனும் ஆகிய பெரியபெருமானை நான் கண்டேன். எனக்கு அமிர்தம் போன்று அவன் உள்ளான். இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானைக் கண்ட பின்னர், இந்தக் கண்கள் பரமபதநாதனைக் கூடக் காணத் தயாராக இல்லை.

அவதாரிகை - நிகமத்தில், இவ்வளவும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம், மேல் லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் தோளில் வந்து புகுந்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். பெரியபெருமானழகைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்கிறார்.

விளக்கம் - மேலே கூறிய ஒன்பது பாசரங்களானவை, திருப்பாணாழ்வார் லோகஸாரங்க முனிவரின் மீது அமர்ந்து வரும்போது, தன்னுடைய ஞானக்கண்ணால் கண்டவற்றை வர்ணிப்பவை ஆகும். இந்தப் பாசரத்தைப் பெரியபெருமாள் திருமுன்பாக நின்று அருளிச் செய்கிறார். இவனுடைய அழகைக் கண்ட தனது கண்கள், வேறு எதனையும் இனிக் காணாது என்று கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கொண்டல்வண்ணனை) - தாபத்ரயத்தாலே விடாய்த்த தம் விடாய் தீரும்படியாய் அத்ரௌ சயானூரிவ சீதளகாளமேக: என்கிறபடியே வர்ஷுகமான காளமேகம் போலேயிருக்கிற திருநிறந்தையுடையவனை. பன்னீர்க்குப்பி போலே உள்ளுள்ளவையெல்லாம் புறம்பே நிழலிட்டபடி.

விளக்கம் - (கொண்டல்வண்ணனை) - இந்த உலகில் உள்ளதால் உண்டாகும் மூன்று விதமான துன்பங்களும் தனக்குத் தீரும்படி உள்ளவன். எப்படி? ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் (1-82) - அத்ரௌ சயானூரிவ சீதள காளமேக: - குளிர்ந்த நீர் கொண்ட மழைக்கால மேகம் போன்றவன் - என்று பட்டர் கூறியபடியுள்ள திருமேனி நிறம் கொண்டவன். பன்னீர் சொம்பு போன்று, தன்னுள் உள்ள அனைத்தும் வெளியில் தெரியும்படி உள்ளவன்.

(கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன்) - இடையனாய் வெண்ணெய் உண்ட திருப்பவளத்தை உடையவனை. சக்ரவர்த்தித் திருமகனாகில் வெண்ணெயுண்ண வொட்டார்களென்று கருத்து. (கோவலன்) - ஆபிஜாத்யம், பெருமாளுக்குக் கட்டுண்பது அடியுண்பதாகக் கிடைக்குமோ?

விளக்கம் - (கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்ட வாயன்) - இடையனாக அவதரித்து வெண்ணெயை உண்ட பவழம் போன்று அழகாகச் சிவந்த திருவாய் உடையவன். சக்ரவர்த்தித் திருமகன் என்றால் வெண்ணெய் உண்ண அரண்மனையில் உள்ளவர்கள் விடமாட்டனர் என்பதால் கண்ணனாகக் கூறினார். (கோவலன்) - இராமனாக இருந்தால் இவனுக்கு தாயின் கைகளால் கட்டப்படுவது, அடிபடுவது முதலான பேறு கிட்டாது அல்லவோ?

(வெண்ணெயுண்டவாயன்) - களவு கண்டு ஒளித்து வந்து கிடக்கிறவன், பெரியபெருமாள் கொறுட்டை மோந்து பார்த்தால் இப்போது வெண்ணெய் நாறாநிற்கும்.

விளக்கம் - (வெண்ணெய் உண்ட வாயன்) - வெண்ணெயைத் திருடி உண்டுவிட்டு, யசோதைக்குப் பயந்து, திருவரங்கத்தில் வந்து ஒளிந்துள்ளான். இன்றும் பெரியபெருமானின் கன்னங்களை முகர்ந்து பார்த்தால் வெண்ணெய் வாசம் வீசுவதை உணரலாம்.

(என்னுள்ளங்கவர்ந்தானை) - என்னெஞ்சை அபஹரித்தவனை. கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டாப்போலே கொண்டல்வண்ணனாய் என்னுள்ளங்கவர்ந்தவனை. யசோதைப் பிராட்டியுடைய வெண்ணெயிலே பண்ணின ச்ரத்தையை என்னெஞ்சிலே

பண்ணி புஜித்தவனை. வைத்த குறியழியாதிருக்க வெண்ணெய் குடிபோனாப்போலேயாய்த்து இவருடம்பிருக்க அகவாய் குடிபோனபடி.

விளக்கம் - (என் உள்ளம் கவர்ந்தானை) - எனது மனதை அபகரித்துச் சென்றவனை. கண்ணனாக வந்து வெண்ணெய் உண்டதுபோன்று, மழைக்கால மேகம் போன்ற திருமேனி நிறம் கொண்டு எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவனை, யசோதையின் வெண்ணெயில் எத்தனை ஈடுபாடு வைத்திருந்தானோ, அதே அளவு ஈடுபாட்டை எனது மனதின் மீதும் கொண்டுள்ளவனை, யசோதையின் வீட்டில் அவள் வைத்துள்ள வெண்ணெய் உறியிலிருந்து எடுத்தது தெரியாமல் எடுத்தவன், இன்று இவரது உடலின் உள்ளே இருக்கும் நெஞ்சத்தை எடுத்தது தெரியாமல் அபகரித்தான்.

(அண்டர்கோன்) - திருவாய்ப்பாடியிலிடைக்குலத்துக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல், அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஆத்மவர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல். (அணியரங்கனென்னமுதினை) - தேவர்களிடைய உப்புச்சாறு போலன்று இவருடைய அம்ருதம்.

விளக்கம் - (அண்டர்கோன்) - திருவாய்ப்பாடியில் உள்ள இடையர்களின் குலத்துக்குத் தலைவன், அண்டங்களின் உள்ள இருக்கும் இந்த ஆத்மாக்கள் அனைத்திற்கும் தலைவன். (அணி அரங்கன் என் அமுதினை) - தேவர்களுக்குக் கடலைக் கடைந்தபோது உண்டான உப்புச்சாறு அமிர்தமாக இருந்தது. அந்த அமிர்தத்தைக் காட்டிலும் இவருக்கு பெரியபெருமாள் இனிய அமிர்தமாக இருந்தான்.

(என்னமுதினை) - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முதலியாயிருக்கும், எனக்குச் சாகாமல் காக்கும் அம்ருதமாயிருக்கும். (கண்டகண்கள்) - சுவையறிந்த கண்கள், ச்ரவணேந்த்ரிய மாத்ரமன்றியே விடாய் தீர்க்கண்ட கண்கள்.

விளக்கம் - (என் அமுதினை) - ப்ரம்மன் முதலான தேவர்களுக்கு அந்த அமிர்தம், அவர்கள் உடலை சாகாமல் காப்பாற்றும். இந்த அரங்கன் என்ற அமுதம் எனது ஆத்மாவைக் காப்பாற்றும் அமிர்தமாகும். (கண்ட கண்கள்) - அரங்கனைக் கண்டு, அந்த அமிர்தத்தின் சுவை எப்படிப்பட்டது என்று அறிந்த கண்கள். அவனைப் பற்றிக் காதால் கேட்பது மட்டுமே அல்லாமல், எனது களைப்பு அனைத்தும் நீங்கும்படி கண்ட கண்கள்.

(மற்றொன்றினைக் காணாவே) - பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி போலே கண்களுக்குப் பச்சையிட்டாலும் வேறொரு அர்ச்சாவதாரம் அவதார விசேஷம் இவற்றை இப்படி விரும்பி போக்யமென்று கருதாது. காட்சியொழிய வேறொரு பலம் சொல்லாவிட்டது பலமும் காட்சியேயாகையாலே. முக்தப்ராப்யமென்று ஒரு தேசவிஷத்திலே போனாலும் ஸதாபச்யந்தியிறே.

விளக்கம் - (மற்றொன்றினைக் காணாவே) - அனுமன் இராமாயணத்தில் - பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி - இராமனை விட்டு எனது நினைவானது வைகுண்டநாதனிடம் கூடச் செல்வதில்லை - என்றான். இது போன்று இவரும் உள்ளார். மற்றொரு அர்ச்சாவதாரத்தையோ அல்லது விபவ அவதாரத்தையோ இனி இக்கண்கள் விரும்பி ஏற்காது. இதன் மூலம் கண்கள் அடையும் பலன் என்ன என்பதைக் கூறாமல், மற்ற எதனையும் இந்தக் கண்கள் காணாது என்றார். ஆக, மற்ற எதனையும் காணாமல் இருப்பதே இக்கண்கள் பெற்ற பயன் என்று கருத்து. முக்தர்களால் அடையப்படும் பயனான பெரியபெருமானை இவர் அனுபவித்ததால், வேறு எதனையும் கூறவில்லை.

தம்மைச் சொல்லுதல், பாட்டுக்கு ஸங்க்யை சொல்லுதல் செய்யில் கரைமேலே நின்ற அல்லாத ஆழ்வர்களோபாதியாவர். அஸ்தாமிதாந்ய பாவமாம்படி அழகிலே ஈடுபட்டுத் தம்மை மறந்தார். நோபஜம் ஸ்மரந்திதம் சரீரம் என்கிறபடியே முக்தப்ராப்யமான புருஷார்த்தத்தை அனுபவித்தாரென்கையாலே எல்லாம் அவன் சொல்லேயாய்விட்டது.

விளக்கம் - மற்ற ஆழ்வர்களைப் போன்று இவர் தம்முடைய பெயரைக் கூறுவது, பாசுரத்தின் எண்ணிக்கையைக் கூறுவது போன்ற செயல்களை இவர்

செய்யவில்லை. ஆகவே மற்ற ஆழ்வார்கள் போன்று அரங்கன் என்ற நதியின் கரையிலே நின்று இவர் நீராடவில்லை. அந்த அமிர்த வெள்ளத்தின் உள்ளே முழுகி, அதில் ஈடுபட்டு, அழகியமணவாளனின் அழகில் தன்னையே மறந்தார். சாந்தோக்ய உபனிஷத் - நோபஜம் ஸ்மரந்நிதம் சரீரம் - முக்தி பெற்ற ஆத்மா, தனது உறவினர்களின் நடுவில் உள்ள தனது பழைய உடலை நினைப்பது இல்லை - என்றது. இதே போன்று, இவரும் தன்னை மறந்து, முக்தி பெற்ற ஆத்மா அவனை அனுபவிப்பது போன்று நின்றார். ஆகவே இவர் கூறியவை அனைத்தும் அவனைப் பற்றி மட்டுமே அமைந்துவிட்டது.

இப்பாட்டில் க்ருஷ்ணனுடையபடியும் இங்கே உண்டென்கிறார்.

விளக்கம் - இந்தப் பாசரம் மூலம் பெரியபெருமானிடம் கண்ணனின் தன்மைகளையும் காணலாம் என்றார்.

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான் சுபம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான்
வ்யாக்யானம் சுபம்

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

.. .. தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர், ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருநகூத்ர சிறப்புப் பகுதி

நம்பெருமாளை முகலாயர்களின் பிடியிலிருந்து தன்னுயிர் துறந்து காப்பாற்றிய மஹான் பிள்ளைலோகாசார்யர், அந்த நம்பெருமானுக்கு ஈடு உபதேசம் செய்து, அவனுக்கு ஆசார்யனாக இருந்து, அவனாலேயே தனக்குத் தனியன் அருளிச் செய்யப்பட்ட பெருமை கொண்டவர் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள். இவர்கள் இருவருக்கும் திருநகூத்ரம் முறையே 16.11.2007 மற்றும் 13.11.2007 ஆகிய தேதிகளில் வருகிறது. அதற்கான சிறப்புப் பகுதியாக பெரியதிருமுடியடைவு என்ற நூலில் இருந்து இவர்களைப் பற்றிய பகுதிகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. இவை எளிதான தமிழிலேயே உள்ளதால் மேலும் விளக்கப்படவில்லை.

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் பற்றிய குறிப்புகள்

பிள்ளைலோகாசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் கோயில். திருநகூத்ரம் க்ரோதன வருஷம் ஐப்பசி மாஸம் திருவோணம். குலம் வடமாள். குடி முடும்பை. ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரம், யஜுச்சாகை, ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம். திருநாமங்கள் உலகாசிரியர், லோகாசார்யர். திருவாராதனம் ஸ்ரீரங்கராஜர். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், பிள்ளைலோகாசார்யரென்கிற திருநாமமும், நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித்தருளினவர் நம்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்கள், ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்கள், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும் ஸாதித்தருளினவர் திருத்தகப்பனாரான வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை. திருத்தம்பியார் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யர். திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். சிஷ்யர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யர், கூரகுலோத்தமதாஸர்நாயனார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை, மணல்பாக்கத்துநம்பியார், திகழக்கிடந்தாரண்ணன் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின ரஹஸ்யங்கள் தத்வத்ரய விவரணமாக முன்று ப்ரபந்தங்கள், ரஹஸ்யத்ரய விவரணமாக ச்ரிய:பதிப்படி, யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி, முமுக்ஷுப்படி. தனிதிருமந்த்ரம், தனித்வயம், தனிசரமச்சலோகம், அர்த்தபஞ்சகம், அர்ச்சிராதி, ப்ரமேயசேகரம், தத்வசேகரம், ஸ்ரீவசனபூஷணம், ஸாரஸங்க்ரஹம், நாலுவார்த்தை, ப்ரபன்னபரித்ராணம்.

தனியன்

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ண பாதஸ்ய ஸூநவே
ஸம்ஸார போகி ஸந்தஷ்ட ஜீவ ஜீவாதவே நம:

பொருள் - ஸம்ஸாரம் என்னும் பெரிய நாகத்தினால் கடிக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கு உயிரளிக்கும் மருந்தாக உள்ளவர், வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளையின் திருக்குமாரர் - இப்படிப்பட்ட பிள்ளையுலகாசிரியரான ஆசார்யருக்கு நமஸ்காரங்கள்.

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் பற்றிய குறிப்புகள்

பெரியஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் பாண்டிய நாட்டில் கிடாரம். திருநகூத்தரம் விஜய வருஷம் ஐப்பசி திருமுலம். திருவவதாரம் எம்பெருமானாருடைய இரண்டாம் அவதாரம். திருத்தகப்பனார் பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளிலாச் சரியித்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாதரண்ணன். திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். திருத்தம்பியார் திருமலையாழ்வார். பூர்வாச்சரமத்தில் குமாரர் ராமானுஜாசாரியர். திருத்தமக்கை நாச்சியாரம்மன். குலம் ப்ருஹச்சரணம். குடி கோமடம். இருப்பிடம் கோயில். திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும், ஈடு முதலான பகவத் விஷயங்களும் ஸாதித்தருளினவர் ஸ்வாசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும் ச்ருதப்ரகாசிகையும் ஸாதித்தருளினவர் கிடாம்பி திருமலை ஐயங்கார். தத்வத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களெல்லாம் ஸாதித்தருளினவர் கூரகுலோத்தமதாஸர். திருவாராதனம் ஸ்ரீரங்கராஜர். திருநாமங்கள் பெரியஜீயர், மணவாளமாமுனி, ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீந்தர், ரம்யஜாமாத்ருயோகீந்தர், யதீந்த்ரப்ரவணர், அழகியமணவாளஜீயர், காந்தோபயந்தர், வரவரமுநி, வரயோகி, இராமானுசன்பொன்னடி, ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்தர் ஆக இவருக்குத் திருநாமம் பதினொன்று. இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் தத்வத்ரயம், ரஹஸ்யத்ரயம், ஸ்ரீவசனபூஷணம், ஆசார்யஹ்ருதயம், ஞானசாரம், ப்ரமேயசாரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ஞாற்றந்தாதி ஆக எட்டு திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும், ஈட்டுக்கு ப்ரமாணத்திரட்டு ஆறாயிரம், தத்வத்ரய ப்ரமாணத்திரட்டு, ஸ்ரீவசனபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு, ஆர்த்தி, யதிராஜவிம்சதி, உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி ஞாற்றந்தாதி, திருவாராதன க்ரமம் இவை முதலான ப்ரபந்தங்கள்.

ஸ்ரீமாத் ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநி: பர்யாய பாஷ்யக்ருத் பாஷ்யம் வ்யாக்ரவதஸ் தஸ்ய ச்ரோதருகோடௌ மமாந்வய:

பொருள் - மிகுந்த ஐச்வர்யம் பொருந்திய ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் பாஷ்யக்காரராகவே விளங்குகிறார். அவர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை விவரித்துக் கூறும்போது, அதனைக் கேட்கும் பாக்கியத்தை அடியேன் பெற்றேன்.

என்கிறபடியே எம்பெருமானாருடைய புனரவதாரமான பெரியஜீயர் பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி அநேக ஸ்தலங்கள் ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணியருளினார். திருநகரியில் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத் தம்முடைய நிஜ ஸ்வரூபமான சேஷாவதாரத்தைக் காட்டினார். பரமத நிரஸன ஸ்வமத ஸ்தாபனம் பண்ணினார். ஸர்ப்பாதிஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளுக்கு மோக்ஷம் ஸாதித்தருளினார். வடமதுரையில் ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணினார். நம்பெருமாளுக்கு ஈடு விண்ணப்பஞ் செய்கையாலே பெரியஜீயரென்று இவருக்கு நம்பெருமாள் திருநாமல் சாத்தினார். ஆகையாலே இவரெல்லாருக்கும் உத்தேசய். இவருடைய திருமேனி ச்வேத வ்ரணமாயிருக்கும். ஆகையாலே வெள்ளைஜீயரென்று திருநாமம். இவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரியித்தவர்கள் வானமாமலை ஜீயர், பத்தங்கிபரவஸ்து பட்டர்பிரான் ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர், கோயில் கந்தாடையண்ணன், ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணா, எறும்பிலியப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளான் இவரெண்மரும் அஷ்டதிக்கஜங்கள். சேனை முதலியாண்டான் நாயனார், சடகோபதாஸரான நாலூர் சிற்றாத்தான், கந்தாடை போரேற்றுநாயன், ஏட்டுர் சிங்கராசார்யர், கந்தாடை அண்ணப்பன், கந்தாடை திருக்கோபுரத்து நாயனார், கந்தாடை நாரணப்பை, கந்தாடை தோழப்பரப்பை, கந்தாடை அழைத்து வாழ்வித்தபெருமாள் ஆகிய இவர்கள் நவரத்தனங்கள்.

திருப்பாணாழ்வார் தாஸர், வடுகநம்பி, ஜீயர் நாயனார், ஆளப்பிரானப்பை, திருவாழியாழ்வானப்பிள்ளை, பெரியாழ்வாரய்யன், ஸாதுபட்டர், எம்பெருமானார் ஜீயர், நாலூர் சடகோப ஜீயர், அழகர் திருமலை யதிராஜ ஜீயர், காஞ்சுக்குளத்துப் பிள்ளை, கொங்கிலண்ணன், குளிகுளித்தண்ணன், நலந்திகழ் நாராயண ஐயங்கார், கிடாம்பியாச்சான் திருவம்சமான அப்பன், அணியார் பிள்ளை, சிங்கப்பெருமாள், அமுதனார், பெரியதோழப்பர், திருப்பத்தூரில் பெரியய்யங்கார், கந்தாடை ராமானுஜய்யங்கார், சடகோபதாஸர், மஹாபலவாண நாதராயன், ராவுமாதவநாயகன், ராகவராயன், பூதநாயகன் தொடக்கமானவர்கள். கோயில் கந்தாடையண்ணன் இவருக்கு பாதுகாஸ்தானீயராயிருப்பர். எறும்பிலியப்பா தேவுமற்றறியாதே அத்யந்தாபிமதராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணா உசாத்துணையாயிருப்பர்.

அப்பிள்ளார் மடத்தில் ஸர்வபரங்களையும் நடத்திக் கொண்டு போருவர். வானமாமலை ஜீயர் ஆசிரியத்தவன்று தொடங்கிப் பிரியாதாட்செய்திருப்பர். பட்டர் ஜீயர் பூர்வாசிரமத்திலே கோவிந்ததாஸப்பென்று திருநாமத்தையுடையராய் முப்பது வருஷம் பிரியாதே இருந்து மஹாவிரக்தராய் ஜீயரான பின்பும் பிரிவில் தரியாமை முன்னிட்டு அடிமை செய்கையாலே எம்பாரைப் போலே பாதுச்சாயாபன்னராயிருப்பர். ஜீயர் நாயனார் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளாணைப்போலே அத்யாதரணீயராயிருப்பர். இவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள் ஸாதித்துக் கொண்டு பெரியஜீயர் நம்பெருமாள் கோயிலிலே ஞாற்றிருபத்தைந்து திருநகூதரமெழுந்தருளி இருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

தனியன்

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்யாதி குணர்ணவம்
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம்

பொருள் - திருமலையாழ்வாரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் கருணைக்குப் பாத்திரமானவரும், ஞானம்-பக்தி போன்ற குணங்களுக்கு கடலாக உள்ளவரும், எம்பெருமானாரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவரும் ஆகிய மணவாள மாமுனிகளை நான் வணங்குகிறேன்.

ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்